

BRAND 9
26.4.76

FRONT'BLAD

FRONTHUS FRONTHUS FRONTHUS

FAGKBITISK

Indholdsfortegnelse:

1. Indledning ved FBG
2. Rabalder på Hum - én gang til
3. Sidste nyt fra RUC
4. For et Fronthus nu
5. Sommerskoling
6. Frontfonden - en organisering indenfor FF
7. Referat af Frontfondens møde
8. Om Føtex-aktionen
9. Derfor opfordrede vi til at støtte sømandenes s. 36
aktion
10. Kritik af socialistisk offentlighedsarbejde. s. 37 - 45
11. Ang. RUC's referat fra Århusseminaret d.14.12.75.
Fagfronten st./sa. AU 46 - 4
12. 1. MAJ. s. 48
13. OPRÅB fra Sozialistisches Büro s. 49 - 52
14. Tobisserne s. 53 - 55.
15. Solidaritets-kampang for RUC og Fronthusang
(midtersiderne)

DEADLINE FOR FB NR 10.

ONSDAG D. 19. MAJ.

KL. 12..

(so.:darj:rets-
KAMPANG FOR RUC
=====

I ka begrænse vores adgang
sortere^{er} efter klasser.
I ka lave stoppeprøver
så tallene passer,
og styrelsesloven
ka få nye paragraffer.
Men ved I stadig ikke
det'r jer selv I straffer.

Omkvæd:

||: I ka ikke stoppe kritikken.
I ka ikke stoppe vor kamp.
I ka ikke slå os ihjel.
vi'r en del af jer selv.:||

I ka styre os fra oven
gennem eksterne rektorer,
lave nye studieplaner
gi magten til byrokrater.
I ka skærpe eksamensræset,
lægge projekt-arbejdet øde.
Er det os eller jer selv
I'r så bange for at møde.

Omkvæd:

I ka lave registrering
af studier og studententer.
I ka true med at lukke
et uddannelsescenter.
I ka smide os ud derfra
med politisk støvletrampen.
I ka knægte den enkelte
men ikke klassekampen.

Omkvæd:

I ka påta jer masken
som forlanges af kapitalen
med illusionen om lighed
blir efterladt på valen.
I ka styrke jers stats-kommando
med udvalg og direktorer.
Men det som I mangler
har vi kæmpende kammerater!

Omkvæd:

eksterne rektora ved
indstillede at de eksa-
mens-boykottende stude-
rende ska relegeres.
MUSOC/jk

Solidarisk frit efter "I kan ikke slå os ihjel" på Christiania-pladen.

-----pende kammerate

Indledning ved FBG.

Vi synes der er blevet et helt godt frontblad ud af det gamle gang, med en række korte og præcise indlæg om kørende aktiviteter og aktuelle arbejdsområder. Så vær's go å konsumér - men lad det ikke blive ved det!

Humaniorasituationen: Midt i det nu intensiverede forntarbejde i bla. de aktivgrupper der skriver i dette FB må vi osse snart se at få fingeren ud når det gælder hum. situationen og alle de andre skærpede studentpolitiske områder. Hukommelsestabet på hum. må ikke fortsætte som blindhed overfor slagtningen af RUC. Diskussionerne om udviklingen af en potent handlingsanvisende studentpolitik skal startes, og først og fremmest må der ågiteres. I den forbindelse kan vi henvise til at SR forbereder (opfordrer til forberedelse af) en debat/aktionsdag den 29/4, sådan som RUC har opfordret til det.

RUC: Vi formoder at frontfolk løbende holder sig orienterede om situationen på RUC, og aftrykker her blot løbesedien, som er ude på uni. her og over hele landet. Støt de aktionerende økonomisk og moralsk! Med de overgreb, der hagler ned over hele uddannelsessektoren for øjeblikket er det ikke mere nok at sige 'i dag ruc - i morgen dig', nu må det hedde: I DAG RUC - I DAG DIG! RUCs KAMP - DIN KAMP! Deruden aftrykker vi på midter-riden MUSCOCs RUC-solid ritets-karpsk.

Fronthusdiskussionen: Vi har ingen andre kommentarer til oplægget end at vi støtter det 100%.

Sommerskoling: Sommerskolingsgruppen evaluerer i oplægget arbejdet i 75, med nogle meget vigtige konklusioner - at den abstrakte kvalificering i sig selv må overskrives også - især - på sommerskolingen. Altså nej til 'fagkritisk sommeruniversitet'. Dette stiller store krav til skolerne om at rejse politisk-strategiske diskussioner, men uden at deres arbejde iøvrigt kan udtrykke andet end frontens aktionelle uafklarede status på mange områder. Derudover er det ikke mindst vigtigt, at aktivgrupper og grupper under konstituering nu melder sig og øpretter, alt. får oprettet sommerskolingshold, både for at forbinde sommerskolingen tættere med frontens praksis og for at give aktivgrupperne en formidlingskanal, et praksisfelt om man vil. Desuden er sommerskolingen en oplagt mulighed for rekruttering ikke alene alment men også til specifikke aktiv-sammenhænge.

Frontens Aktionsfond: Vi bringer to papirer fra frontens aktionsfond.

1) Oplæg til møde for tilknyttede aktivgrupper den 10.4.76. Der gøres rede for den sk. 'externe' fagkritiks udvikling, eller især dens ikke-udvikling, siden rapportskrivetiet stoppede o. 72. Under den påfølgende

periode med inters skoling i kriterier og bør fortsætte naturligt - blev den externe fagkritik kølet ned, blot for snart at genopstå i skikkelse af 'realanalyseproblematikken'. De indvundne erfaringer på området - som ikke bare er et 'område', men faktisk en uomgængelig del af enhver marxistisk videnskabelig aktivitet - søger fonden nu at samarbejde og positivere i aktivt solidaritetsarbejde overfor aktuelle arbejdskampe og andre 'externe' områder. Fondens opfattelse af sin funktion som aktivgruppe i FF er præcis: man finder det vigtigt ikke at isolere sig på arbejdsfeltet, hvor det presserende spørgsmål om prioritering af frontens arbejdsopgaver stilles til slut. Denne diskussion må løbes i gang!

2) Referat fra mødet. Man diskuterede ikke så meget oplægget som man udvekslede erfaringer og informerede om hinandens arbejde. Desuden ville vi have bragt aktionsfondens slagteripjece, som blev udarbejdet efter strejken på FSA i Ringsted. Vi håber at kunne få den med i næste FB, ellers vil den blive genoptrykt særskilt. Den er et eksempel på fondens arbejde og godt baggrundsmateriale om slagteribranchen.

Politeks-aktionerne: Mange frontfolk har deltaget heri. Informationerne taler iøvrigt for sig selv.

Samfundets aktiv: do.

Kommentar fra st./samf.-AU: Oplægget rummer kritik af RUC-referatet fra Århus-seminaret d. 14.12.75, fra FB 8. "Fejl bliver sjældent bedre af at blive gentaget" skriver st./samf.-AU i indledningen, og det kan vi ikke være uenige med dem i. Vi synes osse at kritikken af referatet er rimelig. Hvad vi derimod ikke rigtig kan forstå er, at det åbenbart er nødvendigt at man enten skal fuldstandig forbigå folk/fronter/grupper eller sige noget meget grimt om dem før de bynder at lade høre fra sig.

...For vi husker jo alle, at der til AU-møde for et godt stykke tid siden (meget tidligt i foråret) samt i FB 7 (indledningen) kraftigt blev opfordret til at lokal-AU'er og aktivgrupper skulle komme med både en oversigt over igangværende aktiviteter samt en politisk stillingtagen til de af AU formulerede problemer. ... Dengang hørte vi ikke noget til st./samf.-AU. Det har vakt til eftertanke i FBG, at det er den slags forbigåen eller direkte grimme bemærkninger om grupper etc. som får folk til at formulere sig. Vi vil overveje en praksis i forhold til sådanne erfaringer.

... Så vi kritiserer at der stadig mangler disse oplæg fra flere arbejdsområder. Vi opfordrer dem til at benytte dette blad som andre grupper har fundet ud af at det kan benytte..

Opdr. fra SB: Vi har fået oversat Sozialistische Büros pjøce med indkaldelse til kongres i pinsen. Denne må ses som et forsøg på formidling af kampstrategier og alliancedannelser mellem alle former for lønarbejde, mellemlag og studenter. Envidere er det selvfølgelig en appel til FF-folk om at deltage i kongressen. Vi ha ikke medtaget det egentlige program for den 5.6.7. juni, men vil foreløbig henvisse interesserede til Birgit Lammers, Njællandsgade 20, 8000 Århus C. I Fagtryk 33 kan man få en mere udtørlig redegørelse for SBs opbygning og organisationsteoretiske grundlag.

Så er der bare tilbage at informere om:

— MERE VOLD I FRONTBLADET.

RABALDER PÅ HUM - en gang til.

I januar blev der fundet en teknokratisk løsning på humanioras undervisningsproblemer for foråret 1976: Ved på forhånd at bruge en del af 76/77-bevillingen til undervisningsassistancer kunne der undervises 5 uger før 1. april og 10 uger efter. Studenterrådet (hum-rådet) og Fronten var imod denne "løsning", der bare udskød og tilslørede problemerne. Men "løsningen" var så stærk - imødekom så mange studenter- og assistentinteresser - at det ikke kunne nytte at kæmpe imod den. Vi vidste også, at der i løbet af foråret nødvendigvis måtte opstå en situation, hvor problemerne blev synlige igen. Til den tid ville opbakningen til en mere konsekvent politik også være bredere, ikke mindst i parlamentarisk og borgerlig politisk forstand.

Omkostningerne ved den politik der blev ført var imidlertid ret omfattende set ud fra en frontsynsvinkel: Forudsætningerne omkring decemberarbejdet og planlægningen af krisearbejde i foråret blev smadret. Mange blev demoraliserede. Udmatningen (internt i Fronten) efter decemberarbejdet blev endnu mere udpræget. Nogle iagfanger brasede helt sammen. Der blev startet undervisning, mange steder "som om intet var håndt". Og der var en ret kraftig tendens til at "glemme" de eksisterende problemer.

Men samtidig har en del af forårets arbejde (og undervisning) trukket på decemberarbejdet. En del undervisnings- og projektforløb er blevet indholdsmæssigt radikaliseret. En del hold (især på 1. del) rundt omkring er blevet politiseret til venstre. - Men demobiliseringstendenser er klare, ligesom det formidable hukommelsestab omkring selve undervisningssituationen er fremherskende. Og generelt hersker der en omfattende politisk rådvildhed.

Her efter 1. april har Konsistorium fordelt Universitetets bevillinger til assistentundervisning (og anden deltidslærerundervisning). Humaniora fik en pengesum, der indebærer, at undervisningen fra 1. september til 1. april ('77) skal køre med 45% færre assistenttimer end nu.

På de betingelser og i forlængelse af beslutningerne fra januar (som hum-rådet pressede relativt til venstre) har Fakultetsrådet under humaniora nægtet at administrere de tildelte penge. Beslutningen er blevet truffet bureaukratisk: på et fakultetsrådsmøde den 12/4, - uden nogen større forudgående diskussion. Og helt uden at basis (herunder de faglige studienævn) er blevet informeret eller inddraget.

Dvs. at der på et formelt/parlamentarisk plan nu består enig-

hed på hum. fak. om at afvise den for lille bevilling til undervisningsassistancer. Det var der ikke i januar eller i nov./dec. sidste år. Men denne enighed højtflyvende formelle organer ikke uden videre det samme som bred og aktiv enhed i de enkelte fag, blandt lærere og - først og fremmest - studenter. Denne enhed kan kun Fronten og Rådet og de aktive studenter løvrigt skabe. Fakultetsrådets parlamentariske aktioner nu og fremover har intet politisk perspektiv i sig selv.

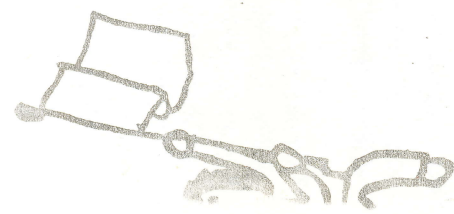
For at få diskuteret de umiddelbare aktionsmuligheder indkaldte Frontens Arbejdsudvalg til møde den 20/4. Ud over AU var indkaldt (studenterpolitisk) aktive Frontfolk fra de humanistiske fag. - Der mødte kun 8-10 kammerater frem og diskussionen måtte udsættes til AU-mødet mandag den 26/4.

Men det er selvfølgelig under alle omstændigheder ikke nok at føre en diskussion på AU's møder. Vi må også tage problemerne i den aktuelle situation op i fagfronterne (specielt på humaniora). Først og fremmest som en diskussion af det kommende efterårs aktiviteter og forberedelsen af dem.

Til sidst nogle af de spørgsmål som skal diskuteres:

- Fastlæggelse af en ultimativ frist for løsning af humanioras problemer. F. eks. 14. maj. Et sådant krav - som kan modvirke usikkerhed og forvirring (tænk på situationen i december og her i foråret) - skal i givet fald propageres kraftigt blandt studenterne for at kunne fastholdes med styrke. Det skal derudover bl. a. rettes mod rektor og konsistorium (som er dem der formelt/parlamentarisk skal "løse vores problemer").
- Informations- og agitationskampagne omkring situationen på humaniora nu. Sammenkødet med agit-prop omkring RUC-overgrebene.
- Udarbejdelse af et perspektiv for kampen (på humaniora især) i efteråret. Igangsættelse (straks) af studentere organiseret planlægning af studiearbejdet med henblik på under alle omstændigheder at stille vidtgående krav til indholdet af undervisningen. Politik i forhold til russerne. Osv. Koordination mellem humaniora og de øvrige områder.
- Der kan tænkes andre perspektiver, som f. eks.: Situationen markerer behovet for en konkret handlingsanvisende og slagkraftig studentepolitik. Ansatser til sådan én kan diskuteres. Måske indeholder RUC-overgrebene potentialer til mere radikale solidaritetsaktioner. Problemerne om de færdiguddannede/arbejdsløse venter endnu.

Det er NU efterårets arbejde skal forberedes, kammerater.

NYT FRA RUC

De ca. 200 aktionerende 2.årsstuderende på de tre basisuddannelser på Roskilde Universitetscenter har den 20.4 fastholdt deres krav. Idet eksamenstilmeldingerne er blevet deponeret til kravet om at gå til eksamen i det stof, man er blevet undervist i, er opfyldt.

Vores kamp er også en kamp mod Ritts trussel om udsmidning, dvs at politisk aktionerende studenter smides ud fra studierne. I kan støtte kampen mod udsmidningstruslen ved at arbejde for at RUCere kan optages direkte på jeres uddannelsessted uanset efter hvilken ordning, de har afsluttet basisuddannelsen.

Indgrebene på RUC og alle de øvrige overgreb mod uddannelsesstederne er et led i den øgede centrale styring og politiske disciplinering af uddannelserne. Vi opfordrer jer til at diskutere de konkrete indgreb på jeres eget uddannelsessted/fag og sætte dem i sammenhæng med de øvrige indgreb og nedskæringer overalt i samfundet.

Vi opfordrer jer til at købe og læse ekstranummeret af Studenterebladet, hvor baggrunden for RUC-aktionen behandles. STØT OS ØKONOMISK - skriv jer for beløb på indsamlingslisterne. Diskuter med dit råd om at lave en landsdækkende debat- og solidaritetsdag den 29.4.

RUC-STUDENTERNES KAMP ER OGSÅ DIN KAMP ;
 AFVIS UDSMIDNINGSTRUSLEN MOD RUC-STUDENTERNE ;
 FOR FRI AKTIONSET ; STYRK SOLIDARITETEN ;

Giro 22 77 21
 Aktionen
 RUC
 4000 Roskilde

FOR ET FRONTHUS NU

Ved diskussionerne omkring fronthuset i december blev det klart markeret- udover at der var flertal for huset - at diskussionerne skulle tages op igen. Vi har alle siden da lært noget om beslutningsprocesser og informationsudvikling i fronten.

Fronthusedskussionen har nu været levende i ca 4 måneder. Dette oplæg er et forslag til at igen formalisere diskussionerne henimod en beslutning om etablering nu.

1. Teknisk-politisk

Vi vil ikke gå nærmere ind på de argumenter der var oppe i december, blot lige nærmere: Lokaler, Vi mangler egne lokaler til gruppemøder, stormøder, film, teater, kontorer, høringer, paneler osv. Fronthuset indløser en del af lokalebehovet samtidig med at lokalerne kan være samlede på ét sted til gavn for informationsudviklingen mellem de politisk aktive. Trykkeri, Vi har trykproblemer på to felter. 1. Trykkeri til Fagtryk, Frontbladet, Løbesedler osv. Fagtryks hurtige oplagsomslag betyder stadige situationer hvor bøger er udsolgte p. gr. a. trykke-flaskehalsen, det betyder begrænsninger på det politisk-teoretiske arbejde. Trykning af løbesedler til agit-oren og fond-arbejdet/solidaritetsarbejdet begrænses til stadighed af mangel på faciliteter. 2. Trykkeri til de små oplag, dvs gruppeoplæg, mødeindkaldelser osv. Alle kender nu universitetets indskrænkninger, vi mangler umiddelbart tilgængelige dublikatorer og fotokopiering. Økonomi, Vores økonomi er anstrengt, vi må finde andre indtægtskilder udover kontingenter og Fagtryk. Økonomiske problemer er blokerende for enhver aktivitetssudfoldelse.

Værtshus, en måde at finde ny indtægtskilde på er værtshuset, men det er ikke et værtshus vigtigste funktion. Værtshus' i forbindelse med politiske aktiviteter vil være rekrutteringsfelt til politisk arbejde, og samtidig de fysiske rammer om frontsocialitet til suverøring af det øvrige samvær.

Disse umiddelbare tekniske forhold og behov har politisk betydning. Det er egenligt mærkeligt at marxister ofte overser økonomiens determinerende kraft overfor det politiske arbejde, ikke desto mindre er det tilfældet for store dele af den danske venstrefløj at det politiske arbejde ustandseligt hæmmes af mangel på økonomiske potentialer. Det må ikke ske for os, at vi renproducerer denne fejltagelse.

2. Brugere af fronthuset

Enkeltfronter, udover fællesfaciliteterne er de vigtigste anvendelsesammenhænge for enkeltfronterne, de centrale mødelokaler.

Fond-grupperne, materialeproduktion, aktionsevaluering, solidaritetensmødet (FSA Ringsted osv. i Ricard Mortensen stuen).

Skolingsgrupperne, mødelokaler i umiddelbar kontakt med én del af det øvrige

frontmiljø og dermed også potentiel integration med miljøet.

Fronthuset, trykke og lay-out faciliteter, mulighed for bedre kontakt til enkelt-grupperne.

Anti-amerikansk arbejde/Sydeuropagrupper, fysik for solidaritetsarrangementer, tryk, propagandaforum.

MUSOC, udfoldelse til fælles fryd og fornøjelse.

Agit. Prop. tryk, lay-out, øvelokaler, øvepublikum.

Derudover permanente mødelokaler for AUér osv. Kontorer til teknik og administration OG endelig LOKALER TIL AD HOC SAMMENHÆNGE.

3. Økonomien omkring fronthuset.

Der blev i december fremlagt budget for husets drift. Dette budget indeholdt to overslag et minimum og et maksimum. Det bedste overslag er det der denne gang ligger til grund for diskussionen. Købsvilkårene for huset i Badstuegade er nu de maksimale.

Vi mener, at det stadig må være meningen af så mange som overhovedet muligt

går ind som garanter.

4. Etablering

Vi mener at fronthuset skal etableres nu, det giver os sommeren til at præstere en kollektiv arbejdsproces omkring etableringen. Et arbejde som selvfølgelig også vil indeholde politiske potentialer dels for sommeren, men også for efterårets arbejde. Vi mener altså at overtagelse af Badstuegade vil kunne være 1/6. Og klarøring af huset bliver så juni juli august. Denne relativt lange tidsramme gør det muligt at det maksimale antal frontmedlemmer vil kunne være umiddelbart medbestemmende omkring husets endelige udformning.

5. Politiske implikationer

Huset vil betvde at fronten nu slår sig op som mellenlagorganisationen, blev der sagt i december.

Frontens arbejdsfelt som organisering af socialister omkring uddannelsesinstitutionerne er ikke at være mellenlagsorganisationen. Vores arbejdsområde er begrænset. Vort delområde kan for os at se stilles op således:

A. Universitetet. Fronten er organiserende og politikudviklende på universitetet. Politikudviklingen sker i samarbejde med vores venner på den øvrige venstrefløj. Aktuelt betyder det i praksis, at vi i fronten er hovedansvarlige for opstilling af en socialistisk politik for uddannelsessektoren, studentpolitik, fagpolitisk

Politik for samarbejdet mellem socialister indenfor de forskellige områder i uddannelsessektoren. Og endelig politik for samarbejdet mellem studenter og arbejdere.

B. Fronten er organiserende i forhold til andre uddannelsessygende.

Mellemuddannelserne: Vi er forpligtede på at støtte vore socialistiske kammerater i deres arbejde for opbygning af socialistisk arbejdskontinuitet. Aktuelt betyder det erfaringsformidling, skoling, tilbud om deltagelse i dele af frontarbejdet ex. i fond-grupperne, universitært projektarbejde til støtte for den faglige praksis på mellemuddannelserne. Organisatorisk må aktuelt delmål være selvstændig front-etablering på de enkelte uddannelsessteder.

Gymnasierne: Vi må støtte vores kammerater i deres praksis som undervisere i gymnasium, HF mv. Aktuelt er støtte dette arbejde begrænset til enkelte samarbejdsgrupper mellem frontfolk og gymnasialerere Aktuelt er arbejdet høj-prioriteret i en del fronter, især på grund af arbejdets brugsværdi for det fagkræftiske arbejde. Organisatorisk må vi være interesseret i fastholdelse af kontakt til færdiguddannede kandidater.

Gymnasieleverne m. fl.: For dette felt må gælde det samme som for mellemuddannelserne, med de åbenbare begrænsninger der ligger for samarbejdet netop på disse uddannelsesinstitutioner.

C. Fronten er støttende i forhold til statslige lønarbejdere og arbejderklassen. For samarbejdet med pædagoger, med sundhedssektorarbejdere gælder det samme som for samarbejdet med grupper af industriarbejdere. Vores arbejde har karakter af solidaritetsarbejde. Her betyder det også at vi ikke er politikudviklende på disse felter. Det klarer vores venner på den øvrige venstrefløj - ergang.

D. Fronten er et led af venstrefløjen. Dels er fronten den øvrige venstrefløjs umiddelbare og overhovedet vigtigste rekrutteringsfelt aktuelt. Dels er fronten aktuelt langt den største organisation på den Århusianske venstrefløj. Det betyder at fronten ad hoc vil være deltager i primære politiske sammenhænge, uden at disse engagementer forpligter fronten som politikudviklende.

Huset muligheder som fysisk ramme for dele af den politiske aktivitet indskrænker sig overvejende til de første to punkter.

Husets anvendelse omkring de sidste to punkter vil have ad hoc karakter. Det betyder ikke at vi mener at vore kammerater på den øvrige venstrefløj ikke kan låne lokaler til deres møder, i stedet for at de er benvist til studentarhuset, men det betyder at den øvrige venstrefløj ikke kan disponere over huset umiddelbart.

11
Hvis fronten etablerer sig i Badstuegade isolerer frontens sig fra universitetet.

At isolere sig fra sin primære rekrutteringsbasis er en fejltagelse der én gang er begået på den århusianske venstrefløj. Den fejltagelse må vi ikke begå igen. Det er klart at en del frontfolk, efterhånden som vi bliver færdige med studierne, bevæger sig ud i arbejdsammenhænge og politiske sammenhænge der ligger marginalt i forhold til den umiddelbare socialistiske aktivitet på universitetet. Disse frontfolk må fastholdes i tilknytning til fronten, som erfaringsformidlere. En del af det frontarbejde der er externt relateret har i sig selv tendens at overskride frontens arbejdsfelt, her kan det ikke være frontens opgave at blokere en sådan tendens. Deimod er det frontens opgave at sikre kontakten til disse kamrater, som erfaringsformidler. Denne kontakt kan foregå gennem de organiserede sammenhænge som Fronthuset kan være rammen for. Samtidig så er det bare vigtigt at huske at det ikke er her Fronthusets anvendelse er primær. Huset er samlingspunkt for de frontaktive hvis hovedaktivitet foregår på universitetet og de andre udd. institutioner. Isolationsproblemet er tilstedeværende i fronten, men det er vigtigt at se at isolationen ikke gælder for de såkaldte centrale frontgrupper, dvs. fonden, fagtryk, blad, agit/prop, skoling. Disse grupper har her i foråret formået at fastholde en arbejdskontinuitet og en kontakt og informationsformidling grupperne imellem. Hovedproblemerne i fronten i dag ligger i fagfronterne. Det er her vi har isolationsproblemerne. Ikke som et øproblemet om decentral/central men som et problem om decentral. Frontens hovedarbejdsfelt har udtryk i fraværet af en politik for interessekampen, fagpolitik, politik for udvikling af fagkritikken på enkeltfagene, politik for socialistisk agitation og propaganda i forhold til studenterkammeraterne, politik for erhvervsproblematikkens status i den socialistiske arbejdsammenhæng. Alt sammen delområder som traditionelt har været varetaget af enkeltfronterne og som aktuelt kun indløses tilfældigt, individuelt, ad hoc. Fronthuset kan ikke lave politik. Men fronthusetableringen kan levere fysiske rammer som kan være medvirkende til omhævelsen af den enkeltfrontlige isolation. Ingen er i tvivl om Trøjborgs betydning som fysisk ramme for forårsaktionens forløb på Nordisk. Ingen er i tvivl om den nye kantines potentielle betydning for frontmiljøet på historie. Ingen burde være i tvivl om Fronthusets betydning for overskridelsen af den enkeltfrontlige isolation.

11
Fronten er ~~en~~ eliter, kampen laver politik hen over hovedet på de enkelte medlemmer, medlemmerne virker undertrykkende på nye medlemmer og de ikke højt ræbende. Kontakten mellem enkeltfronterne har, hvad vi ser bort fra institutionelle former som tværfag og de centrale grupper, været indskrænket til to dominerende former: medlemsmødet og seminarer. Disse former har virket undertrykkende, det har alle erkendt, de er for medlemmernes vedkommende nedlagt. Seminarer er vanskelige at etablere og bliver kun afholdt ~~en~~ et par gange å året.

Situationen i dag er at der ingen kontakt er mellem fronterne. Fronthuset vil her kunne danne ramme om nye mødeformer. Ikke kun smågrupper. Ikke kun kampenødder. Mellemformer med muligheder både for individuelle udfoldelser og for kollektive informationer. Værtshuset åbner muligheder for andre samarbejdsformer end de formelle møder. Fronthuset vil kunne danne ramme for udviklingen af de nye sociale former som alle erkender nødvendigheden af. Integrationen mellem de centrale funktioner og andre former for frontarbejde vil kunne være afdekkende for det centrale arbejde, vi vil langt nemmere kunne sikre kontrollen med det centrale arbejde. Fronthuset vil endda, hvis det engang bliver aktuelt, kunne sikre at ledelsen af fronten vil være under umiddelbar kontrol fra medlemmerne.

6. Fronthuset og Anholtsgade.

Anholtsgade er en del af den århusianske venstrefløj. Anholtsgade er et produkt af fronten. Af nuværende og af tidligere frontfolk. Mødtryk Mødtryk er et forlag med kontorer i Anholtsgade-bygningen. Her er der ingen problemer i forhold til fronthuset. Mødtryk må være interesseret i forbedrede muligheder for fronten som fronten er interesseret i en udvikling af Mødtryk. Det betyder ikke at forholdet Mødtryk/Fronten hovedsageligt er et forhold ~~til~~ Mødtryk/Mødtryk som to sideordnede distributionsmedier, to former for offentlighedsopbygning på venstrefløjen. Mødtryks politiske linje er klar som materialedistribuerende for frontens medlemmer og omegn under umiddelbar kontrol af producenter og brugere. Mødtryks linje er aktuelt uklar, senest formuleret som den primært organiserende udogmatiske venstrefløjs forlag. Hvis det nogenlunde er det fortsatte linje i Mødtryk skulle der ikke være nogen problemer. Arbejdsdeleingen er klar - de to distributionsmedier supplerer hinanden. De aktuelle forhandlinger mellem Mødtryk/Front vil sikre et fortsat solidarisk samarbejde, uden småborgerlig misundelse og andet lort. Æsken har historisk haft traditionelk værtshuskarakter - med topbelastning kl. 3-22.00. Ingen problemer. Venstrefløjen kan som ølkonsumenter bære 15 værtshuse, venstrefløjen er større end dens organisatoriske udtryk.

De nye initiativer omkring Æsken som mødested for politisk aktivitet må støttes af fronten. Aktiviteterne har primært politisk karakter og som sådan supplerer Æsken og Fronthuset hinanden. Bojkaffe her eksisterer der fortsat et problem som i december. Århus kan kun bære en stor bojkaffé, og aktuelt bæres bojkaffen af frontens medlemmer og andre socialister på universitetet og mellemuddannelserne. Her diskuterede vi os i december frem til en filial-øring som nok vil være løsningen. Yderligere diskussioner med bojkaffeens styrelse-passerne vil klare dette problem.

Vi mener at vi skal ha fronthuset nu.
 Som vi før var inde på vil en overtagelse 1/6 gi os optimale etableringsbetingelser
 Vi vil i løbet af sommeren kunne etablere enkollektiv arbejdsproces med nye samarbejdsformer for bognavere. Vi vil være i stand til at kunne fastholde et politisk miljø i sammenhæng med sommerskoling/Husetablering/Musik/øl/og fjams. Og huset vil kunne stå klart til det store ræs går igang efteråret 76 - de sidste to semestrene uden formel adgangsbegrænsning og som tingene står nu uden undervisning på den borgerlige institution.

Vi opfordrer FFAU til at støtte at fronthusediskussionen igen formaliseres.

Vi opfordrer de lokale AU'er til at støtte.

Vi opfordrer de arbejdende grupper til at støtte.

Vi opfordrer alle frontmedlemmer til at møde op til diskussion om fronthuset

TORS DAG D. 6. MAJ KL. 19.30

STAKLADEN

F O R E T F R O N T H U S N U !

Mette Risak

Per Riis Ebbesen

Christian Hjort

Jens Blech

Mariann Brandt

Per Kroghger

OM SOMMERSKOLING.

Gangen i oplægget er som følger: Først en kritik af sidste års sommerskoling, der især vil dreje sig om formen. Dernæst et kort rids over frontudviklinger siden da. Fulgt af en diskussion af frontoffentligheder dengang og nu. Sidst en opsummering, med særligt henblik på det praktiske (læs: Det du/I skal gøre.)

ERFARINGER MED SOMMERSKOLING '75.

Følgende erfaringsopsamling er ret empirifattig, hvilket er kritisabelt. Den er kortfattet, og derfor grov, og som konsekvens af disse ting er den groft generaliserende. Men alligevel.

Megget store dele af sommerskoling '75 var karakteriseret som AOF-agtig (Arbejdernes Oplysnings Forbund, you know). Dvs., et kursusprogram, nogle kurser, nogle lærere, nogle elever, pensum. Individualiseret videnstilgelse. Deltagerbevidstheden var, bl.a. som følge deraf, en konsum-bevidsthed: Man udvalgte sig emner, som man syntes man burde vide lidt om, som i mere eller mindre vag forstand interesserede en. Alt er jo som bekendt interessant for de intellektuelle. Den udviste adfærd var også en konsumentadfærd: Hvis og når det viste sig, at varen ikke levede op til deklARATIONENS (sommerskolingsprogrammet) brugsværdiløfter, så kastede man den bort. Denne karakteristik gælder såvidt det kan ses for socialiseringsområdet, familie-, pædagogikområderne, kulturkamp, offentlighed, krise- og statsteori, forskellige kapitalismeforståelser. Sgu osse for uddannelsesplanlægningsforløbene, og i større udstrækning end sædvanligt for kapitallæserne. Et vigtigt træk var osse, at på grund af det overdådige vareudbud gabte mange af sommerskolingsdeltagerne over meget mere end de kunne tygge, endelige forøje - dvs. at resultatet måtte generelt blive en lav grad af forpligtethed.

En anden måde at karakterisere de samme forhold på vil være påpegeisen af, at de fleste af sommerskolingsaktiviteterne ikke konkret viste ud over sommeren, dvs. m.h.t. fortsættelse af en politisk aktivitet - ejheller selv om nogle fortsættelser indover september og længere fandt sted. Der vistest kun abstrakt ud over sommeren, nemlig i den forstand, at man havde benyttet en ferie til at kvalificere sig i. Denne abstrakte funktion skal man jo ikke kimse ad, men den er util-

strækkelig, hvad der efterhånden turde være problematiseret. Se f.eks. det røde (eller blå) oplæg: "om skolingstrategi", hvor oplysningsfilosofien kritiseres. Ikke mange grupper havde en subjekt karakter, de bestod af "tilfældige" folk, der havde meldt sig individuelt, og som skolinggruppen stykkede sammen. Og de opløstes igen efter at kurset - bemærk ordvalget - var ovre. OK, der knyttedes selvfølgelig nogle personkontakter, inverterfald gjordes nogle bekendtskaber på tværs af vore sædvanlige skranke - og det skal man heller ikke kaste vrang på - selv om det kan problematiseres, i hvor høj grad sommerskolingens bornerte former befordrede dette.

Der skal osse mindes om det dødfødte forsøg som skolinggruppen gjorde for at igangsætte en diskussion blandt blot skolerne om den praksisforpligtelse, der de facto påhvilede dem, men som ikke udfyldtes i videre udstrækning. Den rekrutteringsfunktion som de ikke forvaltede. Den politiske diskussion og frontstrategiske diskussion, som de ikke tog op, hverken i relation til det de underviste i eller i relation til statens uddannelsespolitik. (Der var vistnok noget med, at foråret '75 var året hvor studenterne igen aktionerede, men det er så svært at huske.) Eller i relation til arbejderkampene netop i den periode. Det var ikke engang muligt at få dem til at tage nogle diskussioner indbyrdes om problemer i skolingssituationen og de ovennævnte ting. (Det skal lige med, at dette ikke blot er en kritik af nogle andre, men osse af os selv.)

Den anden side af samme problem viste sig for skolerne i individualiseringen af de mere generelle problemer, som netop er fagkritisk Fronts problemer. I den udstrækning man forsøgte at løse de opgaver, som skolerne ovenfor er kritiseret for ikke at løse, bar man selv hele byrden med rekruttering, politisering og handlingsanvisning.

Men alt dette er en overfladebeskrivelse/fremtrædelsesbeskrivelse. Det væsentlige i det der ske var, at vi forsøgte at gøre sommerskolingen til mere end et udtryk for frontens (dele af dens, evt.) politiske og organisatoriske udvikling. Hvilket så igen peger på, at det ikke er perspektivproblemer, der er de vigtige i den her sammenhæng.

Men der var nogle punkter, som ikke forvaltedes ordentligt, i konsekvens af dette. Bl.a., at en masse af de folk, der viste sig på sommerskolingen var "flydere", dvs. folk, der ikke indgik i enkeltfrontsarbejde eller andre grupper. Enten fordi de var skræmt væk af abstraktionsniveauet og personrasene, eller fordi de havde såpas politisk sans, at de godt kunne se, at meget af det arbejde, der kaldtes fagkritik var perspektivløst. Evt. både og. At de ikke blev "samlet op".

Og her er så nogle paroler: Bekæmp det fagkritiske kulturkonsum! For etablering af socialistiske arbejdsgrupper! Bekæmp privatiseringen af skoling! Nej til et fagkritisk sommeruniversitet!

SIDEN SOMERSKOLINGEN '75.

Er der sket meget. Vi vil kort ridsse op:

Der er påbegyndt et teoretisk opgjør med den gamle afledningsstrategi - se tidligere numre af frontbladet. Både teoretisk og arbejdsprioriteringsmæssigt. Vi er godt klare over nu, at "Kapitalen" med anhangere ikke afgiver den strategiske og taktiske bestemmelse af frontpolitikken anno '76 og fremad.

Studentpolitikken er problematiseret, verbalt og skriftligt af os, praktisk af staten! Vores modforholdsregler ^{mod} Statens ageren er ikke udarbejdede - men det tror vi i det mindste heller ikke.

Solidaritetsarbejdet i forhold til dele af arbejderklassen, nemlig dem i kamp, er etableret og intensiveret. Fagkritisk Aktionsfond er under opbygning.

Agit-prop funktionen er blevet genopdaget, socialistisk kulturarbejde er igen på dagsordenen.

Samværs- og samarbejdsformer er blevet taget op igen som et væsentligt område for socialistisk arbejdende. De borgerlige former blokerer både arbejdet og personerne.

Det anti-imperialistiske engagement er ved at genopdække: Portugal, Spanien, Angola.

Arbejde omkring de færdiguddannede er ikke indløst.

Frontens lokaliseringsproblemer er ikke løst.

Grunden til at der kort henvises til alt dette er selvfølgelig, at det må give nogle nedslag i skoling. Både i det vi arbejder med, måden vi gør det på og det formål vi mener det har. MEN DET ER IKKE VORES, SOMERSKOLINGSGRUPPENS, OPGAVE AT INDLØSE DETTE - DET MÅ INDLØSES AF DE FOLK DER BÆRER DENNE UDVIKLING. Vi kan give nogle organisatoriske og agitatoriske (marketing) rammer og hjælp - samt etablere "almene" forløb. SKOLINGEN KAN IKKE VÆRE LÆNGERE FREMME END DEN POLITISKE UDVIKLING I FAGKRITIKKEN - SKOLINGEN KAN SOM SKOLING IKKE BERE DENNE UDVIKLING, "XON SKOLE "TIL" DEN.

OFFENTLIGHED OG SOMMERSKOLING.

- Hvem henvendte sidste års sommerskoling sig til?
- den brede frontoffentlighed. Forstået som alle, der betalte kontingent, eller burde have gjort det. Eller bedre: Alle der fik indkaldelser til Medlemsmøder. Disse Møder, måske osse de store seminærer, samt altså sommerskolingsprogrammet var konstituerter for denne offentlighed.
 - universitetsoffentligheden. Vi slog plakater op allevegne på uni, med ilagte sommerskolingsprogrammer.
 - de sociale, pædagogiske og et par andre mellemuddannelser (journalisthøjskolen, handelshøjskolen).
 - de århusianske gymnasier og HF-kurser.

Hensigten med at henvende sig til den brede frontoffentlighed (samt den tilsvarende på de mellemuddannelser, hvor en sådan fandtes) må vel siges at have været, at den generelle forståelse i Fagkritisk Front af kritikken af den politiske økonomi samt af forskellige fagkritiske genstandsområder skulle højnes. Altså, oplysning. Endvidere, over kapitallæsninger (spec. bd.1) og introduktionsforløb, rekruttering til fagkritisk arbejde. Endelig, for nogle få forløbs vedkommende, videns- og teoriarbejdsrelser - her kunne man fremhæve "Arbejderkampe i Danmark efter 45", som et godt eksempel på en vidensoparbejdelse, der også indtog deltagernes erfaring og aktivitet; det var dette hold der forestod solidaritetsarbejdet sidste sommer, og mange fra det er nu involveret i Aktionsfondens arbejde. Endelig var der så nedbrydelsen af den enkeltfaglige isolation vil kontakten med folk fra andre fag.

Hensigten med at henvende sig i de andre offentligheder var: Rekruttering. Hvordan lykkedes den?

Det vi har kendskab til er, at der i forlængelse af sommerskolingen blev etableret et arbejde på Tandlægehøjskolen, i kraft af, at der kom nogle folk derfra, der allerede i forvejen var aktive. Vi fik osse kontakt med et par gymnasialister og HF'ere. Og selvfølgelig rekrutteredes nogle stykker fra universitetet. Som ovenfor nævnt: Det er en erfaring, at der på sommerskolingen dukker en del folk med politisk bevidsthed, der ikke ser enkeltfronternes eller andre arbejdsammenhænge som noget for dem: "Flydere".

17

Ellers var mønstret, især på kapitallæsningerne, at der kom frontfolk for at læse den kritipoløk, som de ikke havde haft tid til i semestrene, eller for at udfylde en kapitallæsning, der af forskellige grunde var dårlig, eller ansås for at være det. Hvilket selvfølgelig kan være OK, men ofte er udtryk for en ligger under for det akademiske krav om perfektion i kritten, som hyppigt blokerer for en konkret forståelse og praktisk ageren; man tror fejlen ligger i ens egen (altid) ufuldstændige af kritipoløk, hvor fejlen i virkeligheden er den, at 1) fagkritikken ikke har anvist politiske praksisfelter og 2) akademiske gennemslag derfor har let spil. (For en sikkerhedsskyld: Dette er ikke en hez mod en korrekt og dybtgående forståelse af det kapitalistiske samfundsvæsenologik. Den forståelse har været, og er tildels stadig, størsteparten af vores falles gods.)

Hvordan er offentlighedssituationen i år? Endret, ihvertfald. Vi skal forsøge at tage temperaturen på denne ændring:

- den brede frontoffentlighed har fået endnu en konstituent: Frontbladet. Muligheden er her, at det arbejde der faktisk foregår kan komme til udtryk. Endvidere er den suppleret med
- deloffentligheder. Vi tænker her på det studentpolitiske arbejde (aktuelle stikord: adgangsbeegrænsning, gymnasiebus osv.), agit-prop arbejdet og frontfond arbejdet. Disse deloffentligheder kan kort karakteriseres ud fra, at dette er arbejdsammenhænge, der selv holder seminærer, møder, producerer oplæg, har en praksis der osse er ikke-boglig, har en vis størrelse, og er tværfaglige.
- arbejdet på mellemuddannelserne er nogle steder stabiliseret, således at der fra nogle af dem kommer grupper, der allerede er etableret, eller som skal etableres til sommer, m.henblik på videre arbejde.
- gymnasie- og HFkontakten er i år ret udbygget. Man kan forestille sig at det giver nogle konsekvenser for sommerens arbejde.

Hvad er så hensigterne med sommerskolingen i år? Rekruttering. Vi forestiller os, at arbejdsammenhænge, der allerede er etableret, og som regner med at skulle fortsætte med aktiviteterne, benytter sig af sommerskolingen til rekruttering. Det vil typisk være de nævnte del-offentligheder, men osse andre. x

x For tungtarme læsere: Anti-imperialistiske gr., kvindegrupper, offentlighedsgrupperne (agit-prop, frontblad, fagtryk). Det skal understreges, at dette er noget vi tænker os, men som vi under ingen omstændigheder kan,

18

Rekruttering i bred almindelighed til fagkritisk arbejde. Altså ikke umiddelbart til nogle specifikke etablerede aktiviteter. Dette er feltet for introduktionskølinger og kapitallæsninger, spec. bd 1. Disse vil vi ligesom sidste år sætte i værk, men vi vil forsøge at lære af erfaringerne fra sidste år. 1) For folk, der melder sig enkeltvis til disse forløb, vil vi fortsætte linjen fra dele af skollingerne sidste år, med inddragelse af supplerende litteratur, ikke blot om "Kapitalen", men om klasserne og deres kamp, organisationsoplysninger, strategidebatter, Internationallærerne, lønformer osv. Altså, brede, politiserende og historiserende læsninger, til forskel fra den barberede kategorioparbejdelse. 2) For grupper, der 'er grupper, dvs. før sommerskolen har fundet sammen i en arbejdsammenhæng, eller er ved at oparbejde en sådan, vil vi, hvis det ønskes, evt. servere hurtige og snævre kategorioparbejdede. Hvad 2. og 3. bindslæsningerne angår er det på nuværende tidspunkt ikke muligt at sige ret meget, så vi afstår. Introduktionskølingerne vil vil lade ryde godt af det bedste af de ansatser til "Kapital, klasser, krise og stat"-forløb, der rundt om har været under etablering siden sidste år. (Det forlyder, at der snart kommer en efterfølger til Birger Lindes "Kapital, krise og stat" på Fagtryk)

Teori- og vidensoparbejdelse er selvfølgelig osse et formål. Eksens vis det projekt omkring "anti-kapitalistiske grupper udenfor institutionerne" som tidligere har været luftet i Frontbladet. Og hvad folk ellers kan finde på af relevante ting.*

Oplysning. Dette er selvfølgelig et delaspekt af alt det øvrige, men ihvertfald sidste år kunne man osse udsondre kurser, hvor det syntes at være hovedaspektet: Næmlig stat- og kriseteori, forskellige kapitalismeforståelser, imperialismeteori, socialiseringsteori, kulturkamp, offentlighed. Disse var hverken specifikt rekrutterende til bestemte arbejdsammenhænge, eller til fagkritisk arbejde generelt. (Hemmed er alt selvfølgelig ikke sagt om disse kurser) Og syntes osse kun i be-

x Et par udstik - vi tager de samme forbehold som i den første note.

Internationale erfaringer fra studenterbevægelse og arbejderbevægelse: England, Frankrig, Italien, Tyskland, Sverige, Island. M.h.p. videreformidling af disse erfaringer. Primært politiske gr. Forskellige tværfagsforberedelser. Strategi for færdiguddannede. Beboerarbejde. Arbejder-

uddannelse. Socialisering.

(fodnote fortsat) vil eller skal sætte igennem. Det skal de givne grupper selv

I givet fald.

15

grænset omfang at være udtryk for en fortsættelse af noget arbejde af mere politisk-organisatorisk karakter. (Selv om det var skolingsgruppens intentioner, at sommerskolen skulle udtrykke nogle faktiske aktiviteter.) Dvs., det var frontens sommerskoleuniversitet.

Endelig må man ikke glemme de grupper, der blot viderefører deres arbejde til sommer, og andre der starter op, som f.eks. ruskursusforberedelsesgrupper. Her står Fagkritiske Aktiviteters bureaukrati selvfølgelig osse til rådighed.

MEN: For ikke at lægge op til sommaranarki, så må disse forehaven der koordineres. Bl.a. skal offentlig-gørelsen synkroniseres. Altså kommer så her en

OPSUMMERING, om det praktiske.

Af hensyn til rekrutteringsarbejdet i de brede offentligheder er det vigtigt, at de arbejdsammenhænge, der ønsker at stable rekrutterende forløb på benene, melder sig inden den 10/5.

Af hensyn til det brede rekrutteringsarbejde er det vigtigt, at folk, der ønsker at skole i "Kapitalen" eller introduktionsforløb: "Kapital, Klasse, Krise, Stat" melder sig.

Af hensyn til FAs arbejde er det vigtigt, at de grupper, der blot ønsker at få deres sommeraktivitet institutionaliseret under fritidsloven, melder sig hurtigst muligt (Det er især læregodkendelserne, der tager tid.)

Af hensyn til frontoffentlighederne (evt. Frontbladet) og FA, er det vigtigt, at de folk, der ønsker at lave nogle forløb a la sommeruniversitet, melder sig hurtigst muligt. Dy ligesom for de øvrige vedkommende sige, inden 10/5.

Endelige hvis du har responser på sidste års sommerskole, som du er brændt inde med; hvis du har forslag til sommerarbejdet; hvis du har kommentarer til dette oplæg; så slyt ud. Forresten, vi vil igen i år forsøge at etablere en ordning "for bortrejste"; altså, søge at koordinere de folk der forlader Århus til fordel for andre lokaliteter, hvis de har nogle ønsker om sommerskole i Ålborg, Viborg, Sønderborg, Horsens, Grenå... Så giv besked om sommersted, -tid, interesser osv.

Jørgen Steen Andersen, aktionsfond og mellemuddannelser. "Skansen," Strand-Karl-Erik Schøllhammer, uddannelses politik. vejen 36. 8000 C, 19 15 51. Peter Seeberg, hum.-sektor. Læsegade 45, 8000 C, 12 12 63

Per Krogager, samf.-sektor. Grømegade 70, 8000 C, 13 93 66

Jørgen Stamose, Arhøitgade 8, 8000 C, 13 74 37

Rekruttering i bred almindelighed til fagkritisk arbejde. Altså ikke umiddelbart til nogle specifikke etablerede aktiviteter. Dette er feltet for introduktionskølinger og kapitallæsninger, spec. bd 1. Disse vil vi ligesom sidste år sætte iværk, men vi vil forsøge at lære af erfaringerne fra sidste år. 1) For folk, der melder sig enkeltvis til disse forløb, vil vi fortsætte linjen fra dele af skollingerne sidste år, med inddragelse af supplerende litteratur, ikke blot om "Kapitalen", men om klasserne og deres kamp, organisationsoplysninger, strategidebatter, internationale, lønformer osv. Altså, brede, politiserende og historiserende læsninger, til forskel fra den barberede kategorioparbejdelse. 2) For grupper, der 'er grupper, dvs. før sommerskolen har fundet sammen i en arbejdsammenhæng, eller er ved at oparbejde en sådan, vil vi, hvis det ønskes, evt. servere hurtige og snævre kategorioparbejdelser. Hvad 2. og 3. bindslæsningerne angår er det på nuværende tidspunkt ikke muligt at sige ret meget, så vi afstår. Introduktionskølingerne vil vil lade ryde godt af det bedste af de ansatser til "Kapital, klasser, krise og stat"-forløb, der rundt om har været under etablering siden sidste år. (Det forlyder, at der snart kommer en efterfølger til Birger Lindes "Kapital, krise og stat" på Fagtryk)

Teori- og vidensoparbejdelse er selvfølgelig osse et formål. Eksenerne" som tidligere har været luftet i Frontbladet. Og hvad folk ellers kan finde på af relevante ting.x

Oplysning. Dette er selvfølgelig et delaspekt af alt det øvrige, men ihvertfald sidste år kunne man osse udsondre kurser, hvor det syntes at være hovedaspektet: Næmlig stat- og kriseteori, forskellige kapitalismeforståelser, imperialismeteori, socialiseringsteori, kulturkamp, offentlighed. Disse var hverken specifikt rekrutterende til bestemte arbejdsammenhænge, eller til fagkritisk arbejde generelt. (Hemmed er alt selvfølgelig ikke sagt om disse kurser) Og syntes osse kun i be-

x Et par udstik - vi tager de samme forbehold som i den første note. Internationale erfaringer fra studenterbevægelse og arbejderbevægelse: England, Frankrig, Italien, Tyskland, Sverige, Island. M.h.p. videreførelse af disse erfaringer. Primært politiske gr. Forskellige tværfagforberedelser. Strategi for færdiguddannede. Beboerarbejde. Arbejderuddannelse. Socialisering.

(fodnote fortsat) vil eller skal sætte igang. Det skal de givne grupper selv i givet fald.

grænset omfang at være udtryk for en fortsættelse af noget arbejde af mere politisk-organisatorisk karakter. (Selvom det var skolingsgruppens intentioner, at sommerskolen skulle udtrykke nogle faktiske aktiviteter.) Dvs., det var frontens sommaruniversitet.

Endelig må man ikke glemme de grupper, der blot viderefører deres arbejde til sommer, og andre der starter op, som f.eks. ruskursusforberedelsesgrupper. Her står Fagkritiske Aktiviteters bureaukrati selvfølgelig osse til rådighed.

MEW: For ikke at lægge op til sommaranarki, så må disse forehåbentlig koordineres. Bl.a. skal offentlig-gørelsen synkroniseres. Altså kommer så her en

OPSUMMERING, om det praktiske.

Af hensyn til rekrutteringsarbejdet i de brede offentligheder er det vigtigt, at de arbejdsammenhænge, der ønsker at stable rekrutterende forløb på benene, melder sig inden den 10/5.

Af hensyn til det brede rekrutteringsarbejde er det vigtigt, at folk, der ønsker at skole i "Kapitalen" eller introduktionsforløb: "Kapital, Klasse, krise, stat" melder sig.

Af hensyn til FAs arbejde er det vigtigt, at de grupper, der blot ønsker at få deres sommaraktivitet institutionaliseret under fritidsloven, melder sig hurtigt muligt (Det er især lærergodkendelse, der tager tid.)

Af hensyn til frontoffentlighederne (evt. Frontbladet) og FA, er det vigtigt, at de folk, der ønsker at lave nogle forløb a la sommaruniversitet, melder sig hurtigst muligt. Dv ligesom for de øvrige vedkommende sige, inden 10/5.

Endelige hvis du har responser på sidste års sommarisering, som du er brændt inde med; hvis du har forslag til sommararbejde; hvis du har kommentarer til dette oplæg; så slyt ud. Forresten, vi vil igen i år forsøge at etablere en ordning "for bortrejste"; altså, søge at koordinere de folk der forlader Århus til fordel for andre lokaliteter, hvis de har nogle ønsker om sommarisering i Ålborg, Viborg, Sønderborg, Hørsens, Grenå... Så giv besked om sommarsted, -tid, interesser osv.

Jørgen Steen Andersen, aktionsfond og mellemuddannelser. "Skansen," Strand-Karl-Erik Schøllhammer, uddannelses politik, vejen 36. 8000 C, 19 15 51. Peter Seeberg, hum.-sektor. Læsegade 45, 8000 C, 12 12 63 Per Krogager, samf.-sektor. Grønnegade 70, 8000 C, 13 93 66 Jørgen Starmose, Anholtsgade 8, 8000 C, 13 74 37

Frontforenden - en organiserings indenfor Fagkritisk Front.

. Indenfor Fagkritisk Front har der altid eksisteret og eksisterer stadig politisk-organisatoriske problemer, der indholdsmæssigt må søges i en manglende afklarethed overfor, hvad der er de aktuelle politiske opgaver. En sådan manglende afklarethed går igen i de enkelte fronter, hvor det ikke har været muligt at foretage en politisk prioritering af arbejdsopgaverne, samt kun sporadisk har kunnet pege på, hvilke opgaver der overhovedet var.

Det den generelle enighed gik på indtil 1975 var: 1) Udbredelse af den marxiske videnskabsopfattelse, 2) kritik af de borgerlige videnskabsopfattelser - dette kaldet fagkritik, som reelt spaltede sig op praktisk og begrebsmæssigt som intern fagkritik - kritik af de borgerlige enkeltvidenskaber og extern fagkritik - kritik af det borgerlige samfund via de fagkritiske rapporter. Denne begrebsmæssige og praktiske adskillelse var udtryk for en reel adskillelse i det politiske arbejde, et udtryk for manglende sammenhæng - der også resulterede i, at den eksterne fagkritik

afgik ved en stille død og blev overladt til samarbejdet mellem "arbejder og akademiker", hvor Fagkritisk Front kun valgte at opretholde observatørstatus. Dette skete på det tidspunkt 1973, da Studentersfronten blev opløst og Fagkritisk Front blev dannet.

For lige at kaste et blik tilbage til ungdomsopbruddet fra 1968 og fremad og se på hvilkken baggrund, Studentersfronten blev dannet: Kritik af især USA-imperialismen, Vietnamkrigen - studenternes opmærksomhed på de amerikanske universiteter, arbejder - og studenterrørret i Paris, der via den borgerlige formidling fremtrådte som et rent studenterrørret, politibrutaliteten - på universite-

terne feudale tilstande med professorerne ved foret, rykningen af senilt vanvid i alle afskyninger. Slagordene gik på at tage den demokratiske fremrødsform alvorligt og stille krav om medbestemmelse (hver person - een stemme)! og at universiteterne skulle stilles i folkets tjeneste - forskning for folket. Trods al den politiske diffusitet, resulterede alliancen med folket i et rapportarbejde, hvor man via fagforeninger eller direkte kontakt med arbejdere fik udarbejdet de fagkritiske rapporter, eller kritik af arbejdsmiljøet indenfor bestemte brancher. Det var på denne måde ikke folket man allierede sig med, men et første forsøg i flere årtier på at knytte kontakter til enkelte arbejdspladser og fagforeninger. Endvidere lå der en intensjon om, at fjerne den strejkebevægelse og der var i samme periode 1969-71. Politisk bevægelse gør samarbejde ved at pointere, at Studentersfronten som eneste organisation herhjemme, løbende registrerede arbejdskampene.

3. Opfølgningen af det eksterne arbejde fik blot eet eneste udtryk, et eksternt fagkritik-seminar i 1974, hvor rapporter diskuteredes, og hvor man grundede over, hvorfor rapporter tilsvarende de ikke havde nogen effekt, men kunne indkales i de socialdemokratiske dominerede fagforeninger og senere bruges i socialdemokratiets "offensiv" for sundhed-sikkerhed-trivsel-miljø, som har resulteret i en ny arbejdsmiljølov, hvorefter det tydeligt fremgår, at det ikke skal være arbejderne, der skal have indflydelse på arbejdsmiljøet, men statslige organer og hvor Arbejdstilsynets status ikke ændres. Kritikken af disse rapporter gik i fronten selv på den manglende teoretiske afklaringsmetode, at rapporter kun var ideologisk-kritiske reduktioner - der monomant henførte alle sygdomme til det kapitalistiske systems vampyrsvæn, men ikke virkeligt kunne fremstille dette svæns gennemslag på overfladen. Via en sådan forståelse blokerede fronten for en videreudvikling af dette arbejds-korrelations-

22 35 29

erligt, fordi problemet kun blev stillet via skolepolitik. Der sammen gjorde sig gældende, da diskussionerne mandede ud i real-analysenproblemet, problemet med konkret at analysere delområder af det kapitalistiske samfund, f.eks. brancher. Brancheanalyseproblemet var nær knyttet sammen med problemer, som fronten var stødt på i beskrivelser med enkelte fagrunder og enkelte brancher, da det teoretiske instrument var kritikken af den politiske økonomi, der som teori naturligvis udfoldede sig på et alment plan, der ikke umiddelbart kunne overføres på et konkret plan, i en analyse af den historiske virkelighed.

Forklaringen på, hvorfor problemet med rapporterne kun blev stillet videnskabeligt (det eksterne arbejde lå stille fra 1972-75) og på, at fronten kunne finde sig i denne videnskabelige resignation, ligger klart i den altid eksisterende tendens til at adskille teori og politik, især i en objektivt isoleret position. Tendensen til afbolivisering og dogmatisering og en falden tilbage i skrivebordsstølene for at tænke sig til den rigtige politik i vinterhiet er åbenlys. Den mest oplakte forklaring skulle være, at perioden var fattig på arbejdskampe og politiske bevægelser i verdensperspektiv, men det er ikke tilfældet. Herhjemme f.eks. OTA-strejken, plattedamerne, majstrejkerne 1974. EFU-karragenerne, undtamlsestilstand i England, USA's sammenbrud i Vietnam osv. Der var nok at ride på. Endvidere var der nok at tage sig til på universiteterne, hvor en hvis indflydelse for en tid var sikret og det teoretiske udgangspunkt blev prioriteret i skolen for ikke at sige alttdominerende, da Fagkritisk Front blev dannet.

Resultatet blev, at frontens ressourcer stort set blev kastet ind i en skoling i kritikken af den politiske økonomi og et forsøg på rekonstruktion og udvikling af samme, ud fra det op-

23

fattelse, at den konkrete historiske udvikling og forhold fremtrædelsesformer kunne afledes af det almene kapitalbegreb - senere via formidlingskategorier. Det blev således en fixering blot og bart på forskellige former, statsformen, kriseformen, hvor også uddannelsesøkonomien er et resultat af en sådan formafledning. Den herskende opfattelse var (og er?) at formerne kunne udledes af hinanden uden fordybelse og beskæftigelse med den historiske virkelighed, klassekæmpen, og dens forskellige udtryksformer. Disse opfattelser var styrende for skolen, der var frontens umiddelbare uddannelses og politiserings- og organiseringsfelt for nye frontfolk. Det er her vigtigt at holde fast ved, at disse opfattelser konstant var og er under bearbejdning og kritik - for at det ikke skal se ud, som om den politiske udvikling blot er faser der følger efter hinanden - men som også er faser der eksisterer samtidig. Uden lære dobbelte bevægelser er der ikke mulighed for en overgangen mellem de enkelte faser som andet en pludselige opgør, hvor fronten reorganiserer sig på et nyt politisk grundlag hvert semester. Tiden fra 1973 til 1975 stod for frontens vedkommende i skolen i kritikken af den politiske økonomi fra a til sæt, videre via institutionaliseringssra- tegien i parlamentarikens tegn. Derudover i beskæftigelse med stats- og krise teori og uddannelsesøkonomi. Resultatet blev ændringer af studieordninger, besættelse af stillinger, besættelse af stipendiater, onrættelse af tværfar og fælleshumanistisk videnskabssteori - altså en sikring af institutionaliserede former, hvor det var meningen at politikken skulle bevæge sig. Som nævnt i indledningen eksisterede der ikke en politik for indholdet, kun en formpolitik, der altid er blevet forklaret ud fra studenternes isolerthed alene,

som en formpolitik ført med nødvendighed. En sådan forklaring blokerer dels for selvkritik, dels for et politisk-teoretisk opgør.

Fixeringen på det formelle aspekt ved det kapitalistiske samfund, i et opgør med sovjetmarxismens sentens-sammenskrivninger og dogmatiske udartninger herhjemme i DKP, resulterede i, at det indhold, der blev underlagt den kapitalistiske produktionsmådes form, blev negligeret, på trods af, at det netop er dette indholds modstand mod den underlæggende form, der er den kapitalistiske produktionsmådes dynamik og dialektik. Her er det sagt helt abstrakt, men det der tales om er klassernes kamp og kampens konkrete udfoldelse og præmisser. Denne forståelse fik sine sprøde teoretiske bestemmelser med snakken om cruserværdierne og lissas modstand mod form-undervælgelsen. Eller som materialisternes resistens og egenbevægelse i forhold til den bornerte form. Det er således tydeligt, at en teoretisk forståelse i sin mest abstrakte form er til stede, men at den stadigvæk bevæger sig på krykker den aldrig kan smide, i det øjeblik, denne forståelse er resultatet af blotte abstrakte analyser af form-indhold-dialektikken. Ud af hovedet at skulle tænke det, der er øjensynligt - at materialiteten gør modstand og derfor ikke blot og bart kan følge og være identisk med formlogikken, er det samme som at sige, at klassekampen påvirker kapitalens udvikling og kapitalens udvikling påvirker klassekampen. Derfor kan de aldrig være identiske størrelser.

Dette betyder samtidig, at skellet mellem intern og extern fagkritik er falsk og at det blot legitimeres af en bestemt teoretisk forståelse der for en tid har været fretkerskende.

Krisens afbrud har for alvor forhindre, at det politiske arbejde i Fronten skulle ende i den rene spekulative virksomhed. Krisen har stillet arbejdsopgaverne på dagsordenen. Nedslagsene i uddannelsessektoren har slået benene væk under den gamle institutionaliseringsstrategi. Det parlamentariske hyperfængement er blevet kritiseret. Erkendelsen af, at overordnede politiske prioriteringer mangler og at umiddelbare opgaver er blevet forsømt eksisterer nu i et vist omfang. Der er umiddelbare arbejdsopgaver så som produktion af læringsmateriale i samarbejde med uddannelsessøgende af forskellige kategorier, hvor kontakterne på nuværende tidspunkt er svage, men dog er der. Endvidere kontakten og samarbejde med færdiguddannede. Studenternes umiddelbare interesser og et forsøg på at koble til dem i politiseringsøjemed har ikke været foretaget organiseret og har bredt set været ude af Frontens prioriteringer i den nævnte periode. Disse områder må tages op til fornyet bearbejdning og en overvåget diskussion om en prioritering af arbejdsopgaverne indenfor Fronten må gå ifang.

1. Først den langvarige strejke og blokade på Unibrint er istand til, at vække interesse bredt set i den verden, hvor studenterne befinder sig, og ikke blot her, selvfølgelig. Pressen tager den op. Solidaritetssarbejde og informationsarbejde tager unibrintarbejderne sig selv af. Til sidst besætter de virksomheden og bliver fjernet af politiet. Det smager af det sydlige udland, IIP og FIAT. Sådan noget er ikke set herhjemme i de par år, som studenterne kan huske og da de strejker på Sabro ØB direkte søgte støtte til tvkning af deres eget materiale, blev det første sprøde samarbejde etableret, som resulterede i et stort solidaritetsmøde i Stakladen med arbejdere fra Unibrint og Sabro ØB. På dette tidspunkt eksisterede der hverken informationsanalyse eller indsamlingsarbejde i forhold til de aktuelle strejker, men indsamlingsarbejdet i sommerferien og frem nødvendiggjorde at

lave en kort opsamlings på 1. halvårs (1975) stræketemaer og politiske hændelser. Metal holdt kongres på det tidspunkt, hvor der inden for dette område var mest kul på, og hvor forbundet modarbejdede strejkerne mest intenst. Til denne begivenhed blev der lavet en plancheudstilling med citater fra kongressen + en 3-siders folder. Intentionen er, at et sådant opfølgende arbejde skal være permanent. Dette arbejde fik sine særlige muligheder via kontakten til det da oprettede Socialistisk Arbejderklub (SAK). Det var dem de strejkende henvendte sig til, det var desuden vi fik informationer og de strejkendes løbesedler og kontakten omfattede også VS, KF og nu også SF, mens KPML straks bakkede ud. Arbejdsdelingen var klar fra begyndelsen. SAK var i kontakt med arbejdspladserne, med uddannelsesstederne, KF, og VS også arbejdspladserne. Den sidste strejke som er fulgt tæt med strejkestøttearbejde (een dag og sent før de henvendte sig) og informationsarbejde (Slæbribjægen) er den på Ringsted storslagte-ri.

Nedsættelsen af Frontfonden er et resultat af det politiske arbejde, der fik sit første praktiske udtryk i solidaritetsarbejdet 1975 og frem. Krisen satte nødvendigheden af, at beskæftige sig med statens krisepolitik, med arbejderklassens modstand mod materiale og ideologiske overgreb, med fagbevægelsens nuværende udvikling, med det fagretslige system - i en fornyet diskussion af, hvordan studenter kunne bidrage til arbejderklassens kamp. Det lå samtidig som intensjon fra starten, at hvis arbejdet der skulle rummes i frontfonden skulle indløses, måtte der foregå en organisering og et samarbejde mellem de grupper i fronten, der beskæftigede sig med de nævnte elter. For at modvirke, at frontfonden blot blev et organisatorisk apparat uden indhold, måtte arbejdet være båret af dis-

se grupper. Indtil nu har det betydet meget for arbejdsaktivisering, at vi har haft kontinuerlig kontakt med SAK-arbejdere, der umiddelbart kunne berge på vigtige arbejdsopgaver - sundhed-sikkerhedsspørgsmålet, ØD, solidaritetsarbejde, kon-taktarbejde, ligesom socialsektoren på mellemuddannelserne ville have oplagte arbejdsopgaver igrøder socialrettslige spørgsmål og kritik af bistandsloven. Udover den allerede ankomne bjece i forbindelse med Ringsted-strejken, har vi i fonden diskuteret en produktion af følgende: en pjese om FUG, or sundhed-sikkerhed, om situationen på daginstitutionerne, en om SAK-samarbejdet, en opfølgning af strejkerne 1976, en om strukturpolitik (ØD), ungdomsarbejdsloshed, erfaringer fra ATP-gruppen, metal-Århus, omkring fagforeningspolitik. Sak-samarbejdet har også betydet, at Fronten via Studenterrådet kunne deltage i den for Sømandene (i første omgang) vigtige demonstration, hvor 2 fagforeninger og 2 arbejdslosteledere valgte at op for bevarelse af hyreansvinsen og mod politivold uden at par-tiinteresser splittede foretagendet. Endvidere har SAK'erne taget initiativ til produktion af Amolter, et bånd for metalarbejdere i Århus, hvor der foreløbig er udkommet 3 numre og hvor de forsøger at presse fagforeningen til at finansiere udgivelsen - endvidere har været medvirkende til dannelsen af Metalarbejdernes Arbejds-løsnedsudvalg i Århus, der ikke er domineret af noget parti. Endvidere barsler de om kort tid med et ØD-teater i samarbejde med dramaturgerne.

10. For at placere fonden i fronten understreger vi, at vi betragter os som en organisering omkring disse spørgsmål indenfor fronten, og understreger samtidig nødvendigheden af, at er så-dan organisering finder sted. Det må være en oplagt politisk

opgave for alle arbejdende grupper indenfor fronten, at vi organiserer os og udvikler samarbejde og diskussioner, der kan tjene til at fremme den politiske udvikling inden for organisationen. Som nævnt i indledningen hænger de organisatoriske og politiske spørgsmål uløseligt sammen, alligevel er skolingsområdet det eneste eksempel (indtil nu) på gennemførte organiseringsforsøg. En sådan organisering af arbejdsområderne må fortsætte.

11. Intentionen bag Frontfonden er dels at kunne yde kontante bidrag til politisk viktige strejker og samtidig knytte dette sammen med informations og analysearbejde, som et led i den fagkritiske praksis i Fronten. Det der adskiller den fra andre fonds er netop, at solidaritetsarbejdet knyttes sammen med det øvrige politiske arbejde indenfor Fronten og at dette arbejde til stadighed organiseres og diskuteres. Det skal altså ikke forstås som en særeren og særskilt praksis indenfor Fronten, men som et led i hele praxissen. Arbejdet i Frontfonden må både forstås som et forsøg på konkret at overskride den universitære isolerthed og samtidig et forsøg på via denne praksis at virke ind på de andre arbejdsområder i Fronten, for på et tidspunkt at få alle aktiviteterne knyttet sammen til en helhed. Betingelsen for, at en sådan sammenknytning kan ske er, at de agerende i fonden ikke forstår dette arbejde som deres eneste i Fronten, ligesom de, der endnu ikke er tilknyttet den, forstår fonden som den størrelse, der tager sig af klassekampen, sådan som det er blevet fortolket. Et permanent forsøg på at opbygge elementer til en uddannelsespolitik må forstås i sammenhæng med dette arbejde, ligesom interessepolitikken, skolingen, de teoretiske oparbejdelser - alle felter skal oparbejdes til en sammenhæng. Til dette er det vigtigt, at de

arbejdende grupper i fonden knytter til enkeltfronterne hvorde kommer fra, i informations og analysearbejdet, for at enkeltfronterne kan være forum for organisering og diskussion. At fonden tager sig ud som en parcel, der i nogens øjne her er springbrættet til primærorganisation og området for klassekamp skal søges i de bestemmelser, der allerede er gjort i indledningen om, at Fagkritisk Front ikke hænger tilstrækkeligt sammen indholdsmæssigt og organisatorisk. Derfor kan enkeltområderne af frontens praksis, som det blot analyseres i det sidste nummer af "Socialisten", udskilles som tendenser og politiske fraktioner, "teorigejlerne", "praxisbønderne", "bvrokraterne", hvor der reelt er tale om manglende fælles reflexioner og politiske prioriteringer og et andet rekrutteringsudgangspunkt til Fronten. Det er ikke sådan, at der er idealisterne og så er der os, at der er den borgerlige linie og den proletariske, som KFMI fabler om, men et både og. Det er i det hele taget absurd at skrive hinanden ud som det ene eller det andet indenfor Fronten for sludret sine politiske krykker - inden en politisk prioritering er foretaget.

12. Det som er intentionen med mødet er: diskussion af det forløbne og kommende arbejde. Prioritering og agitation omkring arbejdet. Forberedelse til det første samlede møde i frontfonden, hvor det må vise sig, hvormange der har taget sig sammen til at på den 5. og deltagere i diskussionerne.

RØD FRONT!

Kommeratlig hilsen

for den foreløbige ledelse af Fondens
Per Riis.

AKTIVGRUPPER 10. april.

I mødet deltog omkring 40-45 mennesker, repræsenterende 13 grupper. Intentionerne med mødet var primært at starte en informationsudveksling omkring det hidtidige arbejde i aktionsfonden og omkring grupperne arbejde. Der blev således ikke truffet nogen egentlige beslutninger på mødet.

Indledningsvis blev der i forlængelse af det udsendte 10-siders oplæg til mødet præciseret nogle ting omkring aktionsfondens arbejde:

Der eksisterer nok i fronten p.t. en generel enighed om at fronten som organisation ikke har været i stand til at foretage en politisk afklaring. Af samme grund har fronten heller ikke været i stand til at foretage en politisk prioritering af arbejdsopgaverne, hverken på kort eller lang sigt. Konsekvensen af dette har været at på de felter hvor fronten ikke har haft nogen politik og ikke lagt nogen arbejdsressourcer, har det været op til enkeltpersoner eller grupper at stable et arbejde på benene. Et felt som den externe fagkritik har for fronten siden de fag-kritiske rapporter frem til 1972 været et totalt dunkelt arbejdsfelt. Aktionsfonden skal ses som enkeltgruppers forsøg på at samle dette felt op, og integrere det i frontens øvrige arbejdsfelter. Med aktionsfonden er der altså ikke tale om nogen alternativt organiseret eller hva man ellers kan forestille sig, men om en organisering indenfor fronten.

Det skal ikke udlægges sådan at vi med aktionsfonden har fået en afdeling for 'arbejderister', praxisbønder etc... hvis fronten skal blive en politisk handlekraftig organisation er det slut med at de forskellige arbejdsfelter isoleres, hvor vi så har specialister på de forskellige felter: parlamentarikken, skoling, teorioparbejdning, externt arbejde, kuliarbejde (trykning osv). Den isolering der mere eller mindre har karakteriseret disse felter kan vi kun komme til livs hvis arbejdsfelterne organiseres så bredt at alle arbejdende grupper ved hvad der foregår og har en chance for at reflektere/kritisere hele baduljen.

Parolen omkring det interne arbejde må være at vi arbejder på at nedbryde opsplitningen af de forskellige arbejdsfelter indenfor fronten.

Omkring de eksterne kontakter fronten i øjeblikket har med forskellige arbejdergrupper er det afgørende at dette samarbejde finder sted på arbejdernes præmisser og at det arbejde som fronten her udfører har status som en servicefunktion overfor disse grupper.

Derefter gik man over til de enkelte aktivgruppers fremlæggelse af deres umiddelbare arbejdsopgaver.

Psykologi. En gruppe på 5 personer omkring arbejderuddannelse. Regner med mere konkret at arbejde med Fagbevægelsens Interne Uddannelsessystem (FIU), og eventuelt lave en pjecce.

Handelshøjskolen. (Soroefløjten). En gruppe på 6 personer arbejder omkring HK-problemer: Dels mere generelt omkring HK's udvikling politisk og organisatorisk, og dels lokalt, den århusianske HK fagforening. Samarbejder med den lokale HK om i første runde agitation overfor handelshøjskolefolk om nødvendigheden af at organisere sig i HK, istedet for i den gule fagforening for korrespondenter: HAK. Dette samarbejde med HK regner man med kan udvide sig til andre felter. Osse samarbejde med en gruppe færdiguddannede HK'ere omkring perspektivet i faglige aktioner.

Statskundskab. Gruppe på 8 personer, som vil arbejde med brancheanalyseproblemer. I første omgang vil arbejdsindsatsen ligge på indsamling af så meget tilgængeligt kildemateriale som muligt. Man ser perspektivet i brancheanalyser i dels at lave et slags arkivmateriale, som kan bruges i forbindelse med strejker indenfor en bestemt branche, og dels kan dette materiale indgå i skoling o.lign.

Jura. En gruppe omkring arbejdsretproblemer. Denne gruppe gennemgår de retslige aspekter ved arbejdskampe. Stiller juridisk service til rådighed for forskellige organisationer og grupper. Forholdet til aktionsfonden er endnu uafklaret.

Medicin. Følgende grupper vil relatere sit arbejde til fonden: Gruppe omkring Arbejdsmiljø: Har kontakt med arbejdere indenfor tobaksindustrien. Sundheds-sikkerhedsgruppe: sidder i samarbejde med folk fra SAK. Laver to pjecer: Dels en kritik af IO's sundheds-sikkerheds-øjecce, og dels en omkring arbejdskampe, som har kørt på sundheds-sikkerheds-spørgsmålet. Gruppen har hentet en del informationer ved besøg på arbejdspladser. Typograf-gruppe: Laver historik på sikkerhedsarbejdet indenfor typografområdet de sidste par år. Gruppe omkring sundhedsuddannelserne

Densociale højskole. Ca. 50 personer er med i fagkritikarbejdet. Forholdet til fonden endnu ikke afklaret. Men følgende grupper har relevans. Gruppe omkring socialpolitik efter 45 ; gruppe som bl.a. samarbejder med socialudvalget i metalarbejdernes Klub 0 (Klub for arbejdsløse); gruppe som samarbejder med arbejds-løse socialrådgivere. Men i øvrigt arbejder alle grupperne med erhvervs-

funktionsproblematikken.

Kvindegrupper, på historie: Eksisterer følgende undergrupper: Erhvervsgruppe - vil søge at etablere kontakter til kvinder i erhvervslivet, HK-gruppe Rengøringsgruppe. De to sidstnævnte kører under kvindetværftet.

AIP-tværftagsgruppen, kørt kursus for arbejdsløse i februar. Gruppen kører stadig noget med nogle af folkene fra arbejdsløshedskurset. Tværftagsgruppen som sådan har ikke afklaret sit forhold til aktionsfonden, men man regner med at omkring halvdelen vil indgå som fond-tilknyttede. Gruppen vil arbejde på de konkrete muligheder for at tilbyde arbejdsgrupper uddannelses tilbud.

Engelsk. Gruppe omkring arbejdskampene i England.

Pædagogseminarerne. Grupper på socialpædagogisk, som vil gennemgå pædagogseminar 1975-76. På fritidshjemsseminaret og børnehaveseminaret er det endnu uklart hvilket arbejde der vil relateres sig til fonden.

Journalisthøjskolen. Skolingsgruppe omkring strejkerne på de bergske blade i Jylland. Vil arbejde på at komme i kontakt med journalister.

Dramaturgi-gruppen. Vil sammen med nogle SAK'ere lave et ØD-teater. Udgangspunkt i SD's ØD-film ("Har vi det ikke dejligt"). Lave modpropaganda i forhold til denne.

Kvindearbejde efter 45-tværftet. Arbejder med rengøringsfeltet, brancheanalyse m.m. Materialet skal bruges i forlængelse af de svenske og danske rengøringskampe. Vil samarbejde med rengørings-branchegruppen i SAK. Vil lave en brochure om emnet.

Det videre arbejde i aktionsfonden: Aktionsfondens arbejde skal bæres af disse aktivgrupper. Der bliver stort set tale om to felter: dels støtte- og informationsarbejde i forhold til konkrete strejkekampe. Her vil de enkelte grupper inddrage flere i arbejdet (f.eks skolingsgrupper, og evt enkeltpersoner m.m.). Og dels kontinuerligt arbejde omkring de felter, som grupperne er nedsat omkring.

Der vil endvidere blive indsat en ny daglig ledelse for fonden, bestående af repræsentanter for de aktive grupper. Denne ledelse skal kun forstås som rent koordinerende. Med deltagelsen af de enkelte grupper vil de informationer denne ledelse kommer til at sidde på mere effektivt spredes end tilfældet har været hidtil.

på mødet blev det til slut bestemt, at de enkelte grupper til næste møde bredt skulle diskutere omkring frontens politiske og organisatoriske problemer; den eksterne fækritektur, interessekampen, skoling osv., og aktionsfondens status i frontens udvikling.

Jer. Blaci og Christian Hjorth.

OM FØTTEX-AKTIONEN.

Idag, torsdag d. 22/4 kl 10⁰⁰ bliver kampen mellem de 52 lock-outede HK-arbejdere pådømt i Arbejdsretten. Idag forsøger de organisationer, der i Århus deltager i Føtex-blokaden (der blot skal forstås som opfordring til boykot) at give den en ekstra skalle med taler og harmonikamusik foran Salling kl. 12⁰⁰, kl. 13³⁰ og kl. 15⁰⁰ for at omgå det krav fra politiet (der kom i tirsdags) om at lade være med at råbe i megafoner. De troppede op både ved Salling og Føtex, Guldmedekade. Samtidig skal der komme situationerapporter fra Arbejdsretten.

Det er uvist, hvordan HK-erne vil reagere enten dommen går dem imod eller.... går dem med. Allerede på nuværende tidspunkt har APMøller-koncernen bøjet sig så langt, at de har tilbudt arbejde til ca. 15 efter at de startede med at hævde, at ingen af de 52 ville blive genansat, dengang da blokaden af Føtex, Kolding viste sig at være næsten 100% effektiv. Dette tilbud afslog HK-arbejderne, da de holdt fast ved deres principielle krav: alle 52 i arbejde samtidig. Det var netop ved at fyre hele bundtet og bagefter ansætte dem enkeltvis, at det lykkedes svinefabrikkerne på FSA? Roskilde at splitte de strejkende arbejde. Det er ikke lykkedes her indtil nu.

Dommen har stor betydning økonomisk og socialt for HK-arbejderne, da de jo er under Funktionærloven - og derfor har opnået en beskyttelse, der ikke kendes ellers på det private arbejdsmarked. Alt efter anstøttelseslængde er afskedelsesfristen fra minimumalt 1 måned til maksimalt 9 måneder. Hvis de får medhold i Arbejdsretten betyder det, at koncernen alle de 52 lockoutede som en, skal betale fra 1 måned til 9 måneders løn, hvis de fastholder, at de er fyret. I modsat fald - bliver de dømt for ARBEJDSVÆGRING - så ingen penge.

HK-forbundet har ikke aktivt bakket aktionen op, men har dog indklaget sagen for Arbejdsretten og i Kolding stillet lokaler til rådighed for møder. Derimod har Fællesorganisationen i Kolding og Faglig Unædom bakket de aktionerende op - chaufførernes forbund har forbudt sine medlemmer at fræfte føds for Føtex, Kolding - og på arbejdspladserne bliver der samlet ind. I det hele taget nyder de 52 stor opbakning i Kolding.

I Århus, hvor aktionen begyndte lørdag d. 9/4 foran Føtex-butikkerne og Salling og har kørt hver dag lige siden (på nær mandag og tirsdag for påske), har HK ikke aktivt bakket op, men

35

har heller ikke gået imod dem, og butikspersonalet, ihvertfald de organiserede har bakket op, selvom de ikke på nuværende tidspunkt har foretaget sig noget. Fællesklubben for ansatte i Føtex, Salling, Bilka har i en udtalelse tilsægt Kolding-folkene deres støtte, ligesom sådanne støtteudtalelser er kommet andre steder fra. Men den hårde politik fra koncernens side har givet vis skramt HK-erne i de andre afdelinger. Det har også ligget klart, at hvis de nedlagde arbejdet i solidaritet med de 52 i Kolding ville de ryge ud af klappen med det samme.

Den borgerlige presse har været karrig med oplysninger om aktionen i Århus, der kom istand via SAK i Århus, der havde (og har) kontakt med de 52 i Kolding, og på HK-ernes opfordring gik aktionerne igang. Indtil nu er der omdelt 30.000 løbesedler i Århus og omegn og boykotten må siges at være så effektiv som den overhovedet kan blive (med den aktionsteknik der bliver anvendt) og det er efterhånden kun de bevidst reaktionære der kommer i butikkerne og ofte handler op til 12 gange dagligt for at lave modaktion. Igår var der stort set ikke handel på Føtex, Frederiks Allé og det er ikke skudt forbi, hvis salget er gået 25% ned - mindst!!

Sidst i denne uge vil der blive holdt et møde i Århus med repræsentanter fra de 52 i Kolding, hvor der kan blive mulighed for at opsummere aktionen (foreløbig). Endvidere er der også behov for, at de deltagende herfra i aktionen mødes for at diskutere erfaringer og perspektiver i aktionen, sådan som det så småt blev foresøgt på mødet i Stakladen onsdag aften før påske. Alligevel er det her værd at understrege, at det arbejde som vi har deltaget i er ad hoc-arbejde, der ikke skal tage al vores tid. Men det nuværende udviklingsniveau taget i betragtning, er disse aktioner (Sømandenes også) vigtige at støtte, fordi de bevæger sig ind over områder, hvor kamperfaringerne er få og spredte. At kun få går med, kan ikke afholde fra deltagelse, blot bevidstheden om vores egen rolle er til stede. Endvidere er udover at være en umiddelbar antikapitalistisk kamp, skoling i praktisk agitation og argumentation på gaden. På et tidspunkt hvor deltagelsen i et bredt antikapitalistisk arbejde er nødvendigt kan disse erfaringer kun styrke os i den videre kamp.

Per Riis.

AKTIONERNE FORTSÆTTER!

DE ULOVLIGE LOCKOUTEDE HK'ere i Kolding har på et møde den 23/4 i enighed vedtaget at fortsætte og forstærke aktionerne for betingelsesløs genansættelse af alle, på trods af Arbejdsrettens påbud om at føje koncernledelsen.

Arbejdsretten har efter forliget mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening udstedt et aldeles uacceptabelt dekret, der udelukkende er udtryk for arbejdsgiverens ønske. Man dikterer fra arbejdsretten 20 af de aktionerende arbejdere at genoptage arbejdet, men sælger samtidig de øvrige 30 til arbejdsløshed. Arbejdsretten giver endog Føtex - ledelsen lov til selv at håndplukke de 20, og oven i købet flytte dem fra deres tidligere arbejde til andet arbejde i butikken.

PÅ DENNE BAGGRUND har vi besluttet at fortsætte aktionerne og afvise LO's og Dansk Arbejdsgiverforenings "forlig" som forsøg på at splitte os. Konsekvensen af "forliget" er, at LO giver arbejdsgiverne frie hænder til at kaste aktive organiserede arbejdere på gaden og sætte arbejdet frit for skruerbrakere. Dette er et angreb på hele den danske arbejderklasse! Arbejdsgiverne forsøger at udnytte arbejdsløsheden og krisen til at angribe vores tilkæmpede rettigheder og true os til passivitet og opgivel-
se.

DERFOR FORTSÆTTER VI vores kamp for betingelsesløs genansættelse af alle 50 aktionerende. Denne kamp angår hele arbejderklassen. Vi opfordrer alle danske arbejdere til solidarisk at støtte vores kamp.

UDVID BOYCOTTEN AF FØTEX!

36

DERES OPFØRSEL VI TIL AT STØTTE SØMÆNDENES AKTION.

Under parolerne MOD DINESENS INDGEB I SØMÆNDENES OVERENSKOMST BEVAR HYREANVISNINGEN, ARBEJDSFORMIDLINGEN TILBAGE TIL FAGFORNING, MOD POLITIVOLD blev der d. 26. marts holdt en demonstration på havnestationen. Den var arrangeret af havnearbejdernes fagforening, sømændenes forbund, murersvendenes fagforening, det centrale arbejdsløshedsudvalg, metalarbejdernes arbejdsløshedsudvalg og murersvendenes arbejdsløshedsudvalg. I forbindelse med disse organisationer udsendte vi en opfordring til studenter om at bakke demonstrationen op.

FORDI demonstrationen jfr. parolerne blev ført på et klokkerent fagligt grundlag, dvs. der var ikke nogen kegler at hente for nogen partier. Demonstrationen blev med andre ord ført på et grundlag, som de arbejdergrupper vi hidtil har støttet, står på et risk i en principiel afvisning af DKP og DKP'erne, en afvisning, som har sine rødder i en misforstået fordøjelse af kapitallovgikken, som i sine politiske konsekvenser ikke er til at skelne fra vulgære KFML former. Forholdet til DKP og DKP'erne og muligheden for et samarbejde må vurderes konkret ud fra de aktioner, hederne for et samarbejde må vurderes konkret ud fra de aktioner FORDI demonstrationen markerede et opbrud fra den isolation og politiske selvforståelse, der har præget DKP-dominerede fagforordens politik henimod et lokalt aktionsfællesskab med andre arbejdergrupper.

I ØVRIGT ville det faneme være rart hvis frontfolk ved demonstrationer ku lære at komme til tiden og ikke komme sjøskende deres akademiske kvarter bagefter.....

front i a råd

37

SOCIALISTISK OFFENTLIGHEDS-OKRANISEKING.

Et par kritikker og perspektiver. Diskussions-oplæg til de aktive.

af Ole Frydensberg, Bobby Zachariae og Inger Ansbjerg.

Offentligheds-arbejde i fagkritikken er som oftest sat lig 'bog-udgivelser', en aktivitet der så formelt eller bare faktisk er blevet uddelegeret til grupper i og udenfor fronten. På det seneste er offentlighedsarbejdet i fronten blevet udvidet lidt til at omfatte en minimal intern kommunikation (frontbladet), agitprop'en er blevet genoplivet og den røde sanselighed dukket op i orienteringen. De opgaver er der så i arbejdsdelingens navn også blevet lavet grupper til at tage vare på.

Vi vil på de næste sider streg-tegne (= det er ment meget ufyldstøgende) nogle kritikker/krav/perspektiver omkring socialistisk offentlighed. Af nemheds-årsager for os selv sker det mest tænkt ind over de former for erfaringsformidlinger, vi kender fra vores funktioner i frontens fagtryk-gruppe. Det betyder, at vi dels er noget massekommunikations-centrerede her, dels er bundet til historisk specifikke behov og organisations-krav.

Udgangspunktet er ikke, at offentligheds-arbejde er en instrumentel arbejds-funktion, der i en praktisk arbejdsdeling kan indløses et eller andet sted. Det er overhovedet en historie-løs idealisme at tale om politik-udvikling (der er båret af en socialistisk interesse) før eller udenfor selve den proces, hvori erfaringerne produceres og formidles.

Derimod skal arbejdet forstås i sammenhæng med alle de afklaringer af fx. erhvervsstrategier, alliancer, frontus-krav osv., der diskuteres bredt i fronten. Kort sagt alle de diskussioner, som udtrykker en afklaring af, hvordan også mellemag under bestemte historiske betingelser kan fungere som politiske subjekter, dvs. deltage i det arbejde, som på én gang er bekæmpelse af den kapitalistiske undertrykkelse og udvikling af det socialistiske perspektiv. At socialistiske mellemags-folk skulle kunne fungere som politiske subjekter bliver af nogen problematiseret, fordi det drejer sig om mellemag. Det vil vi ikke diskutere her. Med henblik på skabelsen af en revolutionær gennemslags-kraft i arbejdet (i dets alliancer, naturligvis) synes vi, der er større problemer i to andre bestemmelser i det at være socialistisk subjekt i et borgerligt samfund: At subjektet skal produceres

som et kollektivt subjekt og at det skal være socialistisk, det ikke kun i intention.

Vores umiddelbare samfundsmæssige ramme for arbejdet er en borgerlig offentlighed. Den er isolerende og sfære-opsplittet. I den handler også socialister individuelt, og deres muligheder og problemer produceres som private muligheder og problemer. Som enkelt-individer skal vi (også) fungere i den offentlighed, fordi vi selvfølgelig er socialister i et borgerligt samfund. Men udviklingen og realiseringen af socialistiske politikker behøver (el. rettere : kan !) ikke være bundet til den. Det er overhovedet absurd at tænke sig udviklingen af noget kollektivt socialistisk subjekt i en offentlighed, hvis organisering, normer, kommunikationskanaler osv. kun tjener til at individualisere samfundsmæssige undertrykkelser og erkendelsen af dem, atomiserer oplevelser etc. Vi må derfor diskutere, hvordan vi kan overskride privatiseringerne. Hvordan vi i mindste kan organisere os selv i en offentlighed, hvor vi kollektivt kan producere/formidle erfaringer fra anti-kapitalistisk arbejde og socialistiske måder at leve på uden at støde hovedet mod kapitalforholdets egne skranke for erfaringsformidlinger.

Det begynder at haste, dels fordi vi så småt i fagkritikken er ved at forlade kravlegården i politisk arbejde, dels navnlig fordi ideologiske og økonomiske stramminger gør det sværere at opnå bare de minimale erfaringsformidlinger på den borgerlige offentligheds præmisser. På læreanstalterne sætter overgrebene fx. i form af registrering, øget arbejds-pres og navnlig faglige indholdsændringer nogle åbenlyse nødvendigheder i afprivatiseringer i arbejdet, hvis vi ikke atter engang resignerende skal acceptere, at de borgerlige institutioner sætter betingelser og hastigheder for socialistisk arbejde. DERFOR OPFØRER VI AKTIV-SAMMENHÆNGENE TIL AT DISKUTERE DERES EGEN POSITION I DEN PROCES, SOM ER KOLLEKTIV SOCIALISTISK ERFARINGS-FORMIDLING. FÆLLESSKAB CØR STØRKE.

Vi kan/vil ikke her forsøge at bestemme en organisering af en socialistisk offentlighed - den er netop en proces. Men vi kan lave nogle negative afgrænsninger og hive nogle problemer frem både alment og i forhold til

de aktuelle historiske arbejdsvilkår for så til sidst at opsummere arbejdsopgaver der endnu ligger udenfor arbejdet, men som meget snart trænger sig på.

Vi skal ikke reproducere borgerlige offentligheds-organiseringer, hverken i deres politiske, økonomiske eller tekniske form. Indholdet i den typiske erfaringsformidling er blot, at socialister dels skal vide, hvilke materielt tilgængelige erfaringer der eksisterer, dels skal kunne få andres erfaringer i en eller anden praktisk form, hvis de altså har brug for dem. Men det indhold i arbejdet fremtræder anderledes mystificeret i forlags-formen, hvor en eller anden magt-instans forvalter en eller anden 'udgivelses-politik' på en måde, så der efter en produktionsperiode kommer et teknisk-økonomisk bestemt antal 'bøger' ud, som så skal realiseres ind over markedet v.h.j.a. almindelige salgsmetoder (vareestetik, PR, rabatordninger osv.) .

Det er netop forfejlet at gribe kampen mod borgerlige offentligheds-formers blokeringer for kollektive socialistiske udviklinger an på en facon, så man lader basis - socialistiske individer i deres arbejdsammenhænge - forblive isolerede og atomiserede, mens et eller andet repræsentativt eller selvbestaltet organ skal tage stilling til, hvilke erfaringer der skal gøres offentligt tilgængelige. De gode hensigter er nok socialistiske, men de hjælper fedt. Måden at realisere dem på bærer ikke en socialistisk interesse. Formidlings-processen kan slet ikke være ydre i forhold til de faktiske arbejder - erfaringsudviklinger, politikudviklinger - der foregår. En socialistisk offentligheds-organisering må tage udgangspunkt dér, hvor arbejdet foregår. Socialistisk arbejdende har krav på den fulde styring over deres indbyrdes erfaringsformidling. Ikke af formelle/moralske årsager, men fordi udviklinger i offentlighedsarbejdet er integreret i de virkelige arbejdsammenhænge, ikke adskilt fra dem.

Man kunne måske nok etablere en form for kollektivitet i en offentligheds-organisering, der ikke er funderet decentralt men fx. i traditionelle magt-hierarkier. De decentralt arbejdende vil jo stadig have et behov for

at kunne artikulere sig. Men den socialistiske kurs i denne falske kollektivitet bliver løs-hængende, fjernet fra de udviklinger som faktisk foregår i arbejdet men som ikke afspejles i den traditionelle 'forlags-politik'. Og de aktive bliver hvenken som individer eller som grupper ret meget subjekter, ikke hvis den organiserings-form iøvrigt karakteriserer deres arbejde. For organisering giver (eller hvis modsat: frarøver) position som subjekter i en proces, der ikke kun er politik-udviklende men også subjekt-konstituerende i bredeste forstand. At frarøve personer og grupper politisk ansvar og indflydelse er også at fratage dem mulighederne for de udviklinger, der er forudsætninger for at de som enkeltpersoner og som grupper overhovedet er istand til at fungere som revolutionære i et borgerligt samfund. Børnepige-mentaliteten (polemisk for ansvarsuddelegeringer der ikke bare er instrumentelle) er subjekt-ødelæggende. Den er undertrykkende. Og udviklingen af en socialistisk politik må foregå i en offentlighed, i en proces, hvor folk faktisk fungerer som subjekter. Alt andet tjener anden interesse end socialismens. Og socialistisk kamp og perspektiv kan ikke udvikles privat.

Punderingen i det decentrale arbejde kan lade sig gøre. Det kræver en gennemsigthed i den tilgængelige erfarings-formidling, fx. som i den indholdsregistrering af materialer, som er en vigtig del af frontens fagtryk-arbejde. Indholdsregistrering af ikke kun en simpel fjernelse af nogle skranke for kollektiviseringen i arbejdet, men også en forudsætning for at parallelt arbejdende overhovedet kan komme til at kommunikere.

Hvis denne gennemsigthed er tilstede kan offentligheds-organiseringen også udspinge decentralt. Så kan enhver erfaringsformidling gøres let tilgængelig, hvis øvrige aktive på et genstandsområde mener, der er behov for den. Det behøver kun at ske i de oplag, der er behov for, uden at værestetik og bogfeticisme skal tages til hjælp for at realisere produkterne, uden at socialistiske indbyrdes skal fungere som objekter for borgerlige arbejds-måder. Det er jo ikke teknikken i sig selv, der sætter skranke for oplag, tid, pris-krav o.lign. i den udvikling.

I denne formulering rammer kritikken selvfølgelig alle nuværende offentligheds-institutioner, stærkest de egentlige forlag. På det grundlag kritiserer vi fx. kammeraterne i modtryk-arbejdet, ikke moralsk, men fordi deres måde at organisere et offentlighedsarbejde på nu er inadaquat.

Modtryk-arbejdet har rummet afgørende og vigtige bidrag også til udviklingen af det fagkritiske arbejde. Men både dette forlagsmåde at organisere offentlighedsarbejde på og dets produktions-/distributionsform er inadaquate i forhold til vores krav til en socialistisk organisering, både politisk, økonomisk og teknisk. Politisk fordi ejerforhold og styring er lagt i et forum, der ikke fungerer instrumentelt for udviklingerne i det socialistiske arbejde, der hvor det foregår. Økonomisk fordi også styringen af 'den døde arbejdskraft' ligger væk fra en socialistisk basis-organisering af arbejds-sammenhænge, og fordi måden at producere på er dyr og sætter bestemte rigide betingelser for hvornår bøger skal sendes på markedet, hvilke oplag de skal trykkes i og altså sælges i. Teknisk fordi produktionen er for langsom og indrettet til oplagsstørrelser, som ikke behøver at være lig offentlighedens behov. Det implicerer selvfølgelig ikke, at der ikke kan laves praktiske samarbejder ind over dette forlag som ind over de øvrige.

Frontens fagtryk-arbejde er i sin intention - og rent faktisk - en blot afspejling af de eksisterende arbejder, altså intet udover en instrumentalisering af erfaringsformidlinger ud fra de formulerede behov. 'Fagtryk' er et apparat, som intet er i sig selv. Beslutninger om fx. hvilke materialer, der skal mangfoldiggøres, ligger dér hvor de produceres eller hvor der er behov. Styringen og prioriteringen af fremtidige arbejdsopgaver ligger dér, hvor de skal udføres. Det er nogle skridt på vejen mod den rette proces-sammenhæng, men der er langt igen.

NYE KRAV TIL OFFENTLIGHEDS-ORGANISERING .

Vores egen organisering af offentligheder har indtil nu været noget, der blev foretaget ud fra simple nødvendigheder, blot som supplerende service-apparater, uden de store diskussioner. Den borgerlige offentligheds institutioner har gennem højkonjunkturen været mere end villig til at kommunikere andre synspunkter end borgerskabets. Så villig at socialistiske har oplevet denne offentlighed som tilstrækkelig.

Nu er virkeligheden blevet en anden, økonomisk og politisk krise. Stramningerne er talrige og mærkbare. I uddannelses-sektoren arbejds- og indholdsændringer. I produktions-sfæren kraftig forøget og demaskeret udnyttning. I cirkulations-sfæren hidtil usete udnyttingsformer. I offentligheds/bevidstheds-produktion er der restriktioner, der ligger meget fjært fra højkonjunktursens repressive tolerance. Demaskeringen af overgrebene i reproduktions-sfæren sker klarere, fx. i boligpolitikken og overfor socialiseringsprocesserne.

Det sætter nye arbejdsbetingelser, nye radikaliseringer og nye alliancer. Og dermed nye betingelser for offentligheds-arbejde.

Stramningerne indenfor uddannelses-sektoren er begyndt at blive betydelige, og vil ikke blive mindsket fremover. Det vil betyde mindre tid, færre ressourcer, til fagkritisk arbejde. Det er tydeligt, at studietiderne forkortes, at der stilles større krav til at det borgerlige studiums indhold overholdes. Hvordan sikrer vi, at det politiske arbejde ikke standses i lange eksamens-perioder? Et socialistisk fællesskab må også forholde sig til de hindringer, der produceres som individuelle studie-problemer. Det kræver fane en overskridelse af den hidtidige organisering. Eksamen er fx. heller ikke noget, der skal overstås alene og isoleret.

Den borgerlige offentlighed har aldrig kunnet bruges i sammenhænge som fx. udveksling af kamperfaringer eller blot solidariske kritikker. Alligevel har diskussionerne om/af en mod-offentlighed kun sjældent haft nogen særlig fremtrædende placering. Vi har været afhængige af den borgerlige offentlighed og er det stadig. Og vi har endda brugt megen knud på blot at køre mekanisk defensivt indenfor den borgerlige offentlighed.

Den mod-offentlighed der hidtil har eksisteret, har kun i meget lille omfang været andet end en reproduktion af den borgerlige offentlighed. En mod-offentlighed er ikke blevet præciseret. Hvilke erfaringsformidlinger kræver et socialistisk fællesskab i et borgerligt samfund? Et eksempel er, at 'livstotalitets'-diskussionerne er forblevet private, selvom alle frustrationer (fx. over adskillelsen mellem politisk arbejde og privatsfæren, irritationerne over borgerlige værtshuse, fester, butikker osv.) længe har eksisteret i folks hoveder og bobler frem engang imellem.

Samtidig har vi heller ikke i udviklingen af en modoffentlighed været særlig opfindsomme i vores kommunikations-former. Offentlighed er ikke kun bøger og noget man læser.....

En anden hindring for udvikling af en mere 'kollektiv kraft' ser vi i de anti-kollektive formidlingsformer og -normer, som fagkritikken er blevet befængt med. De rigtige akademiske. Akademisk i den forstand, at 'bluffning' og/eller 'avantgardisme' bliver normal arbejdsmåde overfor fællesskabet. Det betyder, at den enkeltes udvikling i arbejdet og i politisk personlighedsdannelse ødelægges. Enten fordi det er falske erfaringer (og så er det lærfødder for den videre udvikling) og/eller fordi det er ping-udviklinger, fællesskabet ikke har levet sig igennem. Generatorer bag disse forstærkede tendenser er nok konkurrence og meriterings-ræs. Men selve organiseringen af offentligheden (fx. gennem dens institutioner i massekommunikation, forlags-ambitioner) er nok så væsentlig. Denne måde at fungere på blokerer for egentlige fælles politik-udviklinger og dermed overhovedet for slagkraft i arbejdet. Kravet om en mere solidarisk adfærd i erfarings-produktion/formidling får endnu større nødvendighed, når vi skal forholde os til alle de nye radikaliseringer, der udvikles i de næste år.

En forståelse af selvorganiserings-principper er forbundet med, at der eksisterer en overensstemmelse mellem organiseringsmåden og de kollektive arbejdsprocesser, der reelt finder sted. Børnepige-mentaliteten i alle dens utallige varianter er også en undertrykkelses-form. Erfaringerne med kollektive arbejdsprocesser skal viderefomdles, de traditionelle arbejdsformer skal overskrides, afsløres og bekæmpes. Og de skal kommunikeres. Det er solidaritet.

KOMMENDE ARBEJDSOPGAVER

Til slut nogle eksempler på overskridelser af de hidtidige grænser for socialistiske offentligheds-arbejder.

Hvis vi skal overskride den borgerlige opsplitning i privatsfære og politisk arbejde, kan medierne ikke blive ved med at være bøger og atter bøger.

44

En del af arbejdet består i at skabe en fælles politisk-kulturel ramme for den nødvendige sammenkobling af politiske og sociale aktiviteter. Dette kan film, videobånd, musik integreret i de forskellige aktiviteter være en begyndelse på. Som massekommunikation er formerne også fx, agitprop-relevante: musok-lydbånd, video-skildringer af politiske aktioner og dramaturg-fremstillinger af dem. En integreret erfarings-produktion/formidling er nødvendig, hvis vi skal kunne udvide og fastholde det socialistiske perspektiv i kampen. Vi må bearbejde betingelserne for udvikling af politiske subjekter, og til de betingelser hører at overskridelser af gamle arbejdsformer og adfærdsmønstre er nødvendige: Hvem siger, at musok-aktivitet hører hjemme i æstetik-fag? Hvis politisk arbejde og udvikling skal integreres i individens egne udviklinger og livsforløb, skal individet også kunne fungere i sin helhed politisk og ikke bare instrumentalisere en 'kritisk faglighed', en af ny-revisionismens velkendte eksistensformer.

Til andre betingelser for en integreret 'subjekt'-udvikling hører naturligvis sikring af simple fælles fysiske rammer for arbejdet, reproduktion osv. Altså et fronthus, mener vi.

Udviklingen af fantasien er en nødvendighed, hvis vi skal fastholde et socialistisk perspektiv, og pege ud over de opsplittninger og begrænsninger, den borgerligt producerede livs- og arbejds-sammenhæng sætter. Et produkt af disse begrænsninger er en betragtning af de traditionelle skrevne papir som den eneste mulige måde at kommunikere erfaringer ud på. Tegneserier er et eksempel på de nye medier, vi må tage i brug, der vil være i stand til at skabe en fælles associations-udvikling og -formidling med hele livstotaliteten som erfarings-ramme. Derfor skal disse medier og formidlings-udviklinger også opstå og fungere i de sammenhænge, der er tale om, og ikke som nogle enkeltpersoners formidling af individuelle/personlige 'meninger' og indtryk.

I takt med øget repression vil det blive svarere og svarere at komme igennem via de traditionelle borgerlige kanaler i massekommunikation. Samtidig vil

45

det også blive mere og mere nødvendigt at kunne fungere og kommunikere, også fx. hurtigt og effektivt, indbyrdes og på tværs af den borgerlige offentlighed selv. Ellers vil vores erfaringer altid kunne isoleres. Derfor må en mod-offentlighed med alle dens praktiske rammer ikke tænkes defensivt, men offensivt. Forskellige konkretiseringer (fx. radio) synes måske i dag absurd, men behøver ikke at være det fremover.

Det er tidligere argumenteret, hvordan den øgede styring på læreanstalterne sætter nogle effektiviserings-problemer i de borgerlige studier. Hvad de borgerlige studier kræver af mer-anstrengelse mister vi. Det er erfaringen fra de fag, hvor strammingerne er slået igennem. Altså må der laves kollektive lære-processer også omkring de borgerlige studier, hvis der er formuht i at tage de eksamener. Hvis den kritiske faglighedens meriterings-tendenser kan gøres illegitime, behøver stramningen ikke at være amputerende for det socialistiske arbejde blandt studerende.

Det sidste eksempel på overskridende arbejdsopgaver i forhold til det hidtidige kan være solidaritets-arbejde. Det er ikke kun et spørgsmål om økonomisk støtte. Et eksempel kunne være produktion af børnebøger lavet i fællesskab af pædagoger og børn med bestemte sociale erfaringer. Det ville give bøger, hvis erfaringsverden ikke var voksnes vrangforestillinger over børns erfaringsverden, og indholdet ville være anderledes politisk virkningsfuldt end de gængse bevidstheds-forvirrende. Og i socialistisk offentligheds-arbejde skal erfaringerne som sagt udvikles og formidles i de sammenhænge, hvor de reelt foregår i.

Perspektiver og konkretiseringer kunne fortsættes. Parolen er at fjerne privatiseringerne. At overskride de gigantiske skranker og undertrykkelser af socialistisk arbejde, der formidles gennem en accept og en kopiering af det borgerlige samfunds organisering af fælles erfaringer. Fællesskab gør stærk. Mod-offentligheden er nødvendig. Og det er ikke bare et 'teknisk-organisatorisk' spørgsmål, hvordan det fællesskab og den modoffentlighed skrues sammen.

Socialister er ikke blot anti-kapitalister. Derfor er den proces, hvori vi udvikler vores arbejde, afgørende for politik-udviklingens rigtighed.

Fejl bliver sjældent bedre af at blive gentaget.

Når Fagfronten st./sa. derfor har gjort indsigelse over for referatet til SR-bladet på RUC, ja så er vi også nødt til at gøre det samme over for Frontbladets optryk af dette (ikke særligt interessante) referat i FB nr. 8.

Dét, der "irriterer" os er en passage på side 15, hvor der står: "...På SAM-området i Århus står fagkritikken generelt svagest på samfundsfag..." Hvem der er refereret for denne mystiske sætning vides ikke. I hvert fald har Fagfronten st./sa. ikke haft "officielle" repræsentanter til stede på "Århus-seminaret".

Men til sagen:

- 1) Der står samfundsfag, men formentlig menes der statskundskab og samfundsfag (hvilke er næsten identiske).
- 2) Ifølge den citerede sætning skulle fagkritikken stå dårligere på statskundskab/samfundsfag end på andre SAM-fag, fx. jura og økonomi. Selv med begrænset kendskab til disse fag kan man vel indse at påstanden er det rene nonsens.
- 3) Det kunne selvfølgelig være, at den citerede person egentlig har ment, at fagkritikken står dårligere på SAM-området end på andre sektor-områder. Dette er vel til dels rigtigt set i forhold til HUM-sektoren, men meningsløst i forhold til øvrige sektorer.
- 4) Den øvrige del af referatet under rubrikken "Samfundsfag-Århus" afslører blot yderligere en total uvidenhed om det fagkritiske arbejde på st./sa. Herefter vil det være på sin plads kort at skitsere, hvad der foregår inden for eller i tilknytning til Fagfronten på statskundskab/samfundsfag. Fronten har ca. 80 medlemmer i øjeblikket, men dertil kommer folk under skoling (der først herefter vil kunne optages) samt en række enkeltpersoner, der fungerer aktivt i de forskellige grupper, men af den ene eller den anden årsag endnu ikke er medlemmer af fronten. Således er det faktiskse antal organiserede (i grupperne) fagkritik-aktive mere end det dobbelte af medlemstallet.

De fagkritiske grupper på st./sa. kan opdeles i to kategorier:

- 1) Årgangsgrupperne
- 2) emnegrupperne

Betegnelserne udsiger kun noget om, hvilket grundlag grupperne er etableret på, idet årgangsgrupperne også fungerer som en slags emnegrupper.

ad 1) Der findes årgangsgrupper for 72-, 73- og 74-årgangene samt en række fagkritik-grupper på 75-årgangen. Disse grupper beskæftiger sig hhv. med klasseteori (72), statsteori (73) og kapitallæsning (74 og 75).

ad 2) Af emnegrupper findes der:

- a) en statslig-planlægnings-gruppe, der bl.a. har skrevet et kommende nummer af Politica om dette emne.
- b) en kriseteori-gruppe, der arbejder med real-analyse-problematikken, et arbejde, der skåm munde ud i en bog på Fagtryk.
- c) en arbejderkontakt-gruppe, der i samarbejde med SAK og Aktionsfonden netop er gået i gang med en afdækning af erhvervsstrukturen i Århus, herunder analyse af bestemte brancher. Desuden står gruppen for de praktiske ting i forbindelse med solidaritetsarbejdet på st./sa.
- d) en erhvervsfunktions-gruppe, der beskæftiger sig med færdiguddannede scient.-pol-ers erhvervsfunktion, herunder "socialistisk forvalter"-problematikken.
- e) en skolingsgruppe, der varetager skoling af fagkritikgrupperne på 75-årgangen.

Endelig er der i forbindelse med Studenterrådet st./sa. nedsat en uddannelsesgruppe, der beskæftiger sig med konkrete nedslag på uddannelsesområdet. I denne gruppe er fronten også repræsenteret.

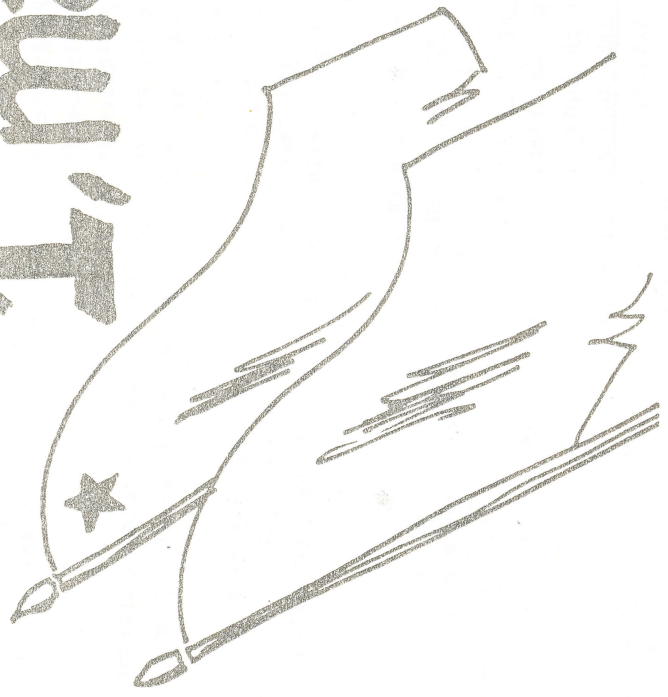
Frontens AU er sammensat af repræsentanter fra de forskellige grupper + en SR-repræsentant.

Med dette indlæg skulle det besynderlige referat fra "Århusseminaret" hermed være manet i jorden.

m. k. h.

Fagfronten st./sa. -AU

1. maj

Kære studenter.

AGIT PROPGRUPPERNE planlægger studenter-aktioner den 1. maj inden demonstrationerne om eftermiddagen.

PROGRAM FOR 1. MAJ.

FORMIDDAG: TRØJBORG

9 - 10 : MORGENVAD BETNERE ETC....

10- 11 : INDØVNING EXERCITS I DAGENS SANGE' PAROLER ... HEFFEKOR

11.30 -12: AFTARCH TIL KLOSTERORV I GELEDDER PÅ 8 MED HINDEN UNDER ARVEN

12 : KLOSTERORV

12³⁰ -13: MARCH TIL BOTANISK HAVE

13 - 14: BOTANISK HAVE.

TRØJBORG - KLOSTERORV

SOZIALISTISCHES BÜRO :

Aufruf zur Kampagne gegen politische und ökonomische Unterdrückung und zum Kongress - Pfingsten 1976

Opråb til kampagne mod politisk og økonomisk undertrykkelse og til kongres i pinsen 1976

Den politiske og økonomiske undertrykkelse tiltager i stadig større omfang i forbundsrepublikken. Den økonomiske krises virkninger på den arbejdende befolkning er ledsaget af skærpede disciplineringsforanstaltninger fra statens, kapitalens og de store partiers side mod alle, som går imod. Al- ligevel drejer det sig ikke om en undertrykkelsesmed overvejende direkte vold som er karakteristisk for de fascistiske stater, selv om formerne for det statslige voldsmiddels indsats (politiet) og hæftepraksis er blevet betyd- lig mere brutal de senere år. Det drejer sig snarere om en "smigende" undertryk- kelse gennem specielle love, anordninger, retsinterpretationer og administra- tive praksisser, som angivelig skal beskytte grundloven, men som i virkelig- heden sigter på at indskrænke de demokratiske grundrettigheder, der er inde- holdt i denne, og illegalisere de socialistiske opposition i BRD. Kredsen af mennesker, ramt af den politiske repression, indeholder imidlertid ikke blot medlemmer af socialistiske og kommunistiske organisationer, men rummer også aktive fagforeningsfolk og socialdemokrater til venstre i partiet. Kri- tiske ytringer indebærer en fare for ens eksistens gennem Berufsverbot el- ler politisk motiveret opsigelse. Hykleri, forsigtighed med meningstilken- degivelser og underkastelse er fænomener på tilpasningen til repressionen, og deres omfang bliver stadig større. Denne virkning når langt ud over kredsen af de umiddelbart ramte og skaber et klima med ufrihed og angst.

I fabrikkerne, på kontorerne og indenfor forvaltningen er repressionen blevet forstærket i løbet af krisen. Den store arbejdsløshed lader kapitalens herre- dømm træde utilslåret frem. Arbejdspræstationerne sættes i vejret. Ældre kol- leger erstattes af yngre for at hæve arbejdsstempet. Udenlandske arbejdere er endnu mere end tidligere prisgivet vilkårene. Kvinder sendes til "den stille reservearm". Hvor personalet finder sig i det bliver overtariflige ydelser slettet og indtil nu udbetalte tillæg indkasseres af arbejdsgiveren. Der fin-

50

des endog forsøg på nedsættelse af tariffølgen. De økonomiske forholds stumme tvang på fabrikken forstærkes gennem den politiske recession. Hvis det på nogen måde kan lade sig gøre, smides de politisk og fagforeningsaktive kolleger ud ved afskedigelser, således at selv den fagforeningsmæssige kollektivering vanskeliggøres indenfor mange virksomheder, for ikke at tale om politisk aktivitet og organisering. Gennem private arbejdsgrupper argumenter man, at de har ret til at gøre det samme som staten gør gennem Berufsvetbot, er mange aktive kolleger blevet udelukket fra en del arbejdspladser.

En opportunistisk "Sich Arrangieren" med de som udøver repressionen og håbet om en "overvintren" forstærker muligheden for politisk undertrykkelse på samme måde som fortvivlede handlinger af individuelt oprør eller venstre-organisations uoverlagte martyrium. Den politiske undertrykkelse kan kun imødegås virksomt, hvis den individuelle angst slår om i modstand mod kun undertrykkelse, hvis denne modstand sker organiseret og hvis der derigennem åbnes perspektiver for et virksomt politisk arbejde. Lad os ikke lamme af repressionen, lad os organisere modstanden!

Omfanget af den politiske undertrykkelse er ikke længere kun en følge af arbejdsbevægelsens svagheit i BRD, men er også tegn på den herskende classes svagheit. Tidligere var der stor overensstemmelse mellem den vesttyske kapitalisme og det herskende system. Med fremkomsten af kapitalismens tydelige krisetendens er derme tilsyneladende overlegenhed ikke længere givet. I betragtning af de stadig værre økonomiske kriser, den vedvarende arbejdsløshed, faren for realindkomsten, stigende præstationskrav og lavere statslige sociale ydelser frygter den herskende klasse i vort land, at de venstreorienterede vil vinde gehør hos lønmodtagerne. Dette skal undertrykkelsen af enhver konsekvent venstreorienteret opposition forebygges.

Alle kapitalistiske stater er underkastet den tiltagende krisecyclus. Forbundsregeringen og den vesttyske kapital forsøger for at modvirke krisens følger at gennemføre forbundsrepublikkens førende stilling i økonomisk henseende og i sidste instans også i politisk overfor de andre vesteuropæiske stater. Dette medfører forstærkede konflikter ikke blot med disse landes herskende klasse, men også med arbejderbevægelsen. Netop for denne er det et alarmerende tegn, når den tendentielle hegemonialmagt BRD i tiltagende grad undertrykker de venstreorienterede og den demokratiske opposition. Modstanden mod repressionen i BRD må derfor stræbe efter et snævert internationalt samarbejde i vesteuropa.

Indtil nu er det lykkedes de herskende i BRD at fremstille deres repressionssforholdsregler som om denne kun ramte en lille gruppe ekstremister. Derfor har der kun været tale om solidariseringer i enkelttilfælde. Med kapitalens tiltagende krise tiltager undertrykkelsen også. Derfor må vi også arbejde på at en tiltagen af denne, som også vil udstrække sig til socialdemokrater og fagforeningsfolk, ikke mødes uforberedt.

Men hvorledes organiserer man modstand? Hvorledes hindrer man en tilpasning til repressionen? Indsigten i den politiske undertrykkelses karakter er ikke nok i sig selv, selv om denne er nødvendig for en vurdering af mulighederne og for at begribe dens årsag. Krav om "Væk med Berufsvetbot" eller appel om at virkliggøre grundlovsrettighederne er ikke tilstrækkeligt, heller ikke solidaritet alene med de, som umiddelbart er ramt af repressionen. Netop under repressionens endnu værre betingelser må udfolde et offensivt politisk arbejde på vores arbejdspladser og inden for det politiske arbejde alment. Dertil hører også at udvikle organisationsformer, der medfører overvindelsen af isolationen og modvirker angsten. For de mennesker som har mistet deres arbejdsplads gennem repressionen eller som følge af krisen, og for de, der aldrig har haft nogen, må der skaffes mulighed for at benytte deres kvalifikationer, for at arbejde fantasifrydligt og politisk og dermed hindre isolationen. Det drejer sig om at indsatte vores kvalifikationer organiseret i kampen for vores interesser og målsætninger og ikke lade sig skræmme.

At diskutere dette, formidle erfaringer og at drage fælles politiske konsekvenser er opgaven for Socialistische Büros kampagne og kongres imod den politiske og økonomiske undertrykkelse. Vi ønsker at få mere klarhed over følgende spørgsmål:

- Hvilke muligheder har vi for at opnå betingelser for en fortsættelse af den socialistiske organisering og arbejde i betragtning af den skærpede repression?
- Hvorledes kan vi på vores arbejdsplads-på fabrikken, kontoret, indenfor forvaltningen, i skolen eller på universitetet-organisere modstanden mod en skærpet økonomisk udbytning og politisk disciplinering? Hvilke opgaver har vi fagforeningerne?
- Hvilke muligheder har arbejdsløse kolleger og kammerater for at udføre et meningsfyldt politisk arbejde? Arbejdende og arbejdsløse må ikke komme i et usolidarisk modsætningsforhold til hinanden.
- Hvilke muligheder findes der for en basismodstand gennem borgerinitiativer, oplysende virksomhed, selvhjælpsprojekter, udenlandske komitéer, ungdomscentre eller kvindegrupper?

-Hvilke retslige muligheder har vi for at afværge Berufsverbot, trods indskrankingerne i vores rettigheder? Hvordan kan vi gøre organiseret brug af dette? Vi må organisere vores retsbeskyttelse og juridiske bistand selv!

-Hvordan kan vi opbygge en solidaritetsfond for de som er ramt af repræsentation? Vi må forhindre at de ramte individuelt bliver ramt af nød. Vi må nå derhen, at socialistisk solidaritet bliver udført i praksis!

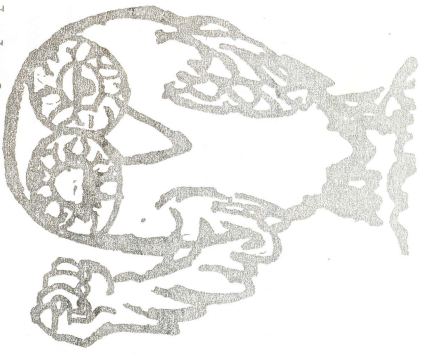
-Hvordan kan vi organisere protesten her og i udlandet, så den kommer til at virke? Vi må udvikle former for protest, for ikke at blive slået ned af den politiske repression. Vi må bruge vores fantasi som et våben mod repræsentation!

Kongressen er ikke slutpunktet på vores kampagne mod undertrykkelsen. Kongressen skal medvirke til at protesten mod repressionen bliver virksom. Vi opfordrer derfor alle, som er ramt af den økonomiske og politiske repression og alle som vil vove modstand til at deltage i kampagnen og kongressen. Vi opfordrer til kampagne og kongres og dermed til at fremskynde modstanden!

Kongressen bliver arrangeret af Socialistische Büro og finder sted i pilsen fra d.5. til den 7. juni i Frankfurt og bliver et første højdepunkt på den hidtige kampagne imod politisk og økonomisk undertrykkelse. Den samler de forskellige lokale, regionale og økonomisk undertrykkelse. Den samler de for argumentation, materialer og arbejdsmæssige aktiviteter, er omsætningssteder for argumentation, materialer og strategier. Den giver fremtidige orienteringer og stabiliserer individuelle og kollektive arbejdsevner. Som en større politisk foranstaltning (der må regnes med et deltagerantal mellem 5000-8000) må kongressen også rette sig udad og være virksom i offentligheden.

For at kunne opfylde disse funktioner indeholder kongressen centrale og decentrale foranstaltninger: byaktion-stjernemarch-bekendtgørelser-fest-arbejdsgrupper-kulturelle og politiske agit.-prop.-foranstaltninger og manifestationer.

SOZIALISTISCHES BÜRO
6050 OFFENBACH 4
POSTFACH 591

DER VAR EN GANG EN FRONT OG ET FRONTBLAD. PÅ FRONTBLADET ARBEJDEDE EN IVRIG GRUPPE PÅ 4. DE KOM BÅDE FRA NORD OG SØG OG HIST OG MAT. DENNE GRUPPE LEVEDE SÆDVANLIGVIS ET PERIODISK OG HØJST USÆDVANLIGT FRONTLIV. - IKKE KUN FORDI DE VAR MEDLEM AF FRONTEN, MEN FORDI DE VAR MEDLEM AF FRONTBLAD GRUPPEN! ... OG HVORFOR NU DET? - JO, SE NU BARE HER:

21. APRIL KL. 12.00 (DEADLINE FB 9.)

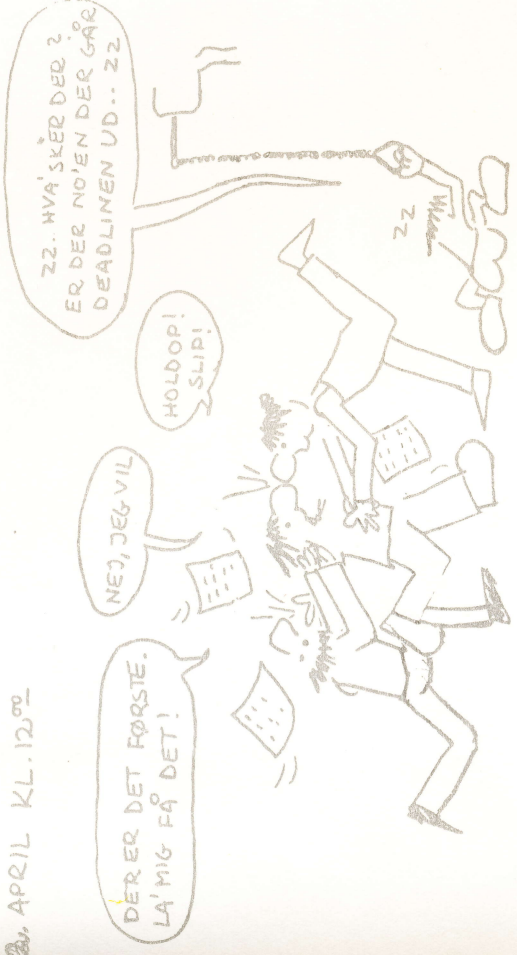

21 APRIL KL. 16.00

22. APRIL KL. 12.00

HEN PÅ EFTERMIDDAGEN RASLER DET IND MED OPLÆG OG
INDLÆG OG TELEFONOPRINGERINGER BEKRÆFTER, AT DER ER
LIV I FRONTE

Vi er som en familje
i et almennyttigt bulighyggeri
vi kan slet ikke være her
der er højest plæds til lo.
Vær med, kammerat
slut op med os
for at ændre vor bollignød
Ia os få et FRONTHUS inden-maj
du har brug for det selv, kammerat.

Vi holder mange møder
hvor vi skal være ude inden lo
vi tilbringer næsten hele vort liv
på det højborgerlige uni(versitet).
Vær med, kammerat
slut op med os
for at ændre den gamle form
Ia os få et FRONTHUS inden maj
du har brug for det selv, kammerat.

Hva er det vi har brug for
trykkeri og øl-lokaler, hvebehar?
vi har brug for samlingsplæds og sang
for en bog -og plædebar.
Vær med, kammerat
slut op med os
men det hester, vær parat
til at leve et FRONTHUS inden maj
du har brug for det selv, kammerat.

Arbejdsløsheden vokser
der er adgangsbe-grænsning overalt
hvis vi skal modarbejde den
må vi samle os med dem der faldt.
Men hvor? kammerat
men hvor, tror du
vil da åbne dør'ne for os?
Ia os lave et FRONTHUS inden maj
du har brug for det selv, kammerat.

(Føj selv på).

